

ระเบียบกรมราชทัณฑ์

ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ถูกกักกัน

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมระเบียบกรมราชทัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติต่อผู้ถูกกักกัน ให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ถูกกักกัน พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ถูกกักกัน พ.ศ. ๒๕๖๕

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สถานกักกัน” หมายความว่า สถานกักกันหรือเขตกักกันที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดสำหรับควบคุมผู้ถูกกักกัน

“ผู้ถูกกักกัน” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกศาลพิพากษาให้กักกัน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๕ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์รักษาการตามระเบียบนี้ มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ลักษณะ ๑

หน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ ได้แก่

(๑) ผู้อำนวยการสถานกักกัน

(๒) หัวหน้าเจ้าพนักงานกักกัน

(๓) เจ้าพนักงานกักกัน

ข้อ ๗ ผู้อำนวยการสถานกักกันมีหน้าที่และอำนาจรับผิดชอบบังคับบัญชากิจการสถานกักกัน โดยทั่วไป และมีอำนาจบังคับบัญชาเหนือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตลอดจนผู้ถูกกักกันทั้งปวงที่อยู่ในอำนาจการกักกันของสถานกักกันนั้น

นอกจากหน้าที่ในวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการสถานกักกันจะต้อง

(๑) ตรวจสอบการสถานกักกัน ควบคุมพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ถูกกักกันให้เป็นไปตามที่กฎหมายระเบียบกำหนดไว้

(๒) เอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของผู้ถูกกักกัน เปิดโอกาสให้ร้องทุกข์ได้ตามที่กฎหมาย ระเบียบกำหนด เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้อำนวยการสถานกักกันเป็นไปตามวรรคแรก ให้ผู้อำนวยการสถานกักกันมีอำนาจกำหนดระเบียบหรือข้อบังคับของสถานกักกัน เพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๘ สถานกักกันใดมีหัวหน้าเจ้าพนักงานกักกันประจำการหลายคน ให้จัดแบ่งหน้าที่การงานออกเป็นส่วน ๆ มอบหมายให้หัวหน้าเจ้าพนักงานกักกันมีหน้าที่และอำนาจควบคุมการงานนั้นเป็นส่วน ๆ ไป ในกรณีเช่นนี้ ผู้อำนวยการสถานกักกันจะให้หัวหน้าเจ้าพนักงานกักกันผู้หนึ่งมีอำนาจควบคุมการงานของสถานกักกันเหนือหัวหน้าเจ้าพนักงานกักกันด้วยกันก็ได้

ข้อ ๙ หัวหน้าเจ้าพนักงานกักกันเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่รองจากผู้อำนวยการสถานกักกัน มีหน้าที่และอำนาจรับผิดชอบในส่วนการงานตามที่ได้รับมอบหมาย และในกรณีที่มีได้รับการมอบหมายงานให้ควบคุมเป็นส่วน ๆ ให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ปกครองและควบคุมระเบียบวินัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัด

(๒) แบ่งการงานของสถานกักกันออกเป็นส่วน ๆ มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดไปดำเนินการควบคุมหรือจัดทำ

(๓) ดูแล รักษาและบูรณะสถานที่ และทรัพย์สินของสถานกักกัน

(๔) ควบคุม ดูแลการทะเบียนบัญชีของสถานกักกัน

(๕) ปกครองและควบคุมระเบียบ วินัยของผู้ถูกกักกัน

(๖) ตรวจสอบตรา ป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ถูกกักกัน ตลอดจนการหลบหนีและจับกุมผู้ถูกกักกันซึ่งหลบหนี หรือพยายามหลบหนี

(๗) จัดการและควบคุมการฝึกหัดอาชีพ ของผู้ถูกกักกัน

(๘) จัดการการศึกษา ตลอดจนการอบรมผู้ถูกกักกัน

(๙) ดูแลสุขอนามัย การสุขภาพและการตรวจสอบสุขภาพตามความจำเป็นและเป็นไปตามคำแนะนำของแพทย์ พยาบาล หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมด้านการพยาบาล

(๑๐) เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกักกันร้องทุกข์ได้โดยสะดวก ตามที่กฎหมาย ระเบียบกำหนดไว้

ข้อ ๑๐ เจ้าพนักงานกักกัน เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่รองจากหัวหน้าเจ้าพนักงานกักกัน มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) หน้าที่ตามข้อ ๙ (๕) ถึง (๑๐)

(๒) ทำตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา

(๓) เมื่อผู้ถูกกักกันในความควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นก่อความไม่สงบหรือกระทำผิดอาญา จะต้องเข้าจัดการช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นในการระงับเหตุ เว้นแต่ไม่อาจทำดังนั้นได้เพราะเหตุ

ที่มีผู้ถูกกักกันอื่นอยู่ในความควบคุมของตน ซึ่งจะก่อความไม่สงบหรือกระทำผิดอาญาขึ้น ในกรณีนั้น จะต้องรีบแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมที่รับผิดชอบและหัวหน้าเจ้าพนักงานกักกันทราบเหตุ

ข้อ ๑๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ระดับใดจะทำหน้าที่หัวหน้าเจ้าพนักงานกักกัน หรือเจ้าพนักงานกักกัน ให้เป็นไปตามคำสั่งของผู้อำนวยการสถานกักกัน

ลักษณะ ๒

การรับและการปล่อยตัว

ข้อ ๑๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับตัวผู้ถูกกักกันไว้แล้ว ให้จัดการ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบสิ่งของที่ตัวผู้ถูกกักกัน

(๒) ให้แพทย์ พยาบาล หรือเจ้าพนักงานกักกันที่ผ่านการอบรมด้านพยาบาลทำการตรวจอนามัยผู้ถูกกักกัน

(๓) จัดทำทะเบียนประวัติผู้ถูกกักกันตามแบบที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

ข้อ ๑๓ การตรวจสอบสิ่งของที่ตัวผู้ถูกกักกันนั้น ถ้าผู้ถูกกักกันเป็นชาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชายเป็นผู้ตรวจค้น ถ้าผู้ถูกกักกันเป็นหญิง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หญิงเป็นผู้ตรวจค้น หากไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่หญิง ก็ให้ผู้ถูกกักกันนั้นเองแสดงสิ่งของที่ตนมีติดตัวมาต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ตรวจค้น หากยังเป็นที่ยสงสัยว่าผู้ถูกกักกันไม่แสดงสิ่งของที่ตนมีอยู่ทั้งหมด ก็ให้เชิญหญิงอื่นที่เชื่อถือได้ มาช่วยทำการตรวจค้นให้

การตรวจสอบสิ่งของตามวรรคแรก กรณีผู้ถูกกักกันที่ผ่านการศัลยกรรมแปลงเพศให้ผู้ตรวจค้น ต้องเป็นไปตามเพศนั้น

ข้อ ๑๔ หากพบว่าผู้ถูกกักกันคนใดมีทรัพย์สินหรือสิ่งของซึ่งมีอาจนำเข้ามาไว้ในสถานกักกัน ก็ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ ซึ่งว่าด้วยทรัพย์สินของผู้ถูกกักกันต่อไป

ข้อ ๑๕ การตรวจสอบอนามัยผู้ถูกกักกัน ถ้าไม่อาจดำเนินการในวันนั้นได้ ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบอนามัยผู้ถูกกักกันเบื้องต้นก่อนได้ แต่ต้องจัดการให้มีการตรวจในวันอื่นโดยเร็ว

ให้สถานกักกันนำเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งระบบและเครื่องมืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ มาใช้ในการตรวจสอบสิ่งของและตรวจสอบอนามัยผู้ถูกกักกันตามสมควร และให้เรือนจำหรือสถานกักขังที่ผู้ถูกกักกันย้ายมา ส่งข้อมูลทางการแพทย์ การรักษาตัว และอนามัยของผู้ถูกกักกันมาด้วย

ข้อ ๑๖ เมื่อพบว่าผู้ถูกกักกันคนใดเจ็บป่วย ต้องดำเนินการรักษาพยาบาลหรือถ้ามีโรคติดต่อ ซึ่งจะลุกลามเป็นภัยแก่ผู้อื่น ก็ให้จัดแยกผู้ถูกกักกันนั้นจากผู้ถูกกักกันอื่น และให้แพทย์ พยาบาล หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมด้านพยาบาลชี้แจงแนะนำการปฏิบัติแก่ผู้ควบคุมดูแล ถ้าจำเป็นจะต้องส่งตัวผู้นั้น ไปรักษายังสถานพยาบาลภายนอกสถานกักกัน ก็ให้ดำเนินการตามระเบียบนี้ ซึ่งว่าด้วยการอนามัยและสุขภาพต่อไป

ข้อ ๑๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำทะเบียนประวัติผู้ถูกกักกันตามแบบที่กรมราชทัณฑ์กำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ สกุล อายุ เลขประจำตัวประชาชนหรือเอกสารแสดงตนของผู้ถูกกักกันเท่าที่ทราบ
- (๒) สัญชาติ
- (๓) ตำหนิรูปพรรณ
- (๔) ภูมิลำเนาและที่อยู่ปัจจุบัน
- (๕) ประวัติการศึกษา
- (๖) ประวัติการประกอบอาชีพ
- (๗) ฐานะ สถานภาพทางครอบครัว สมาชิกในครอบครัว
- (๘) ประวัติการกระทำผิด (เคยต้องโทษฐานใด ระยะเวลาการรับโทษ)
- (๙) กำหนดการกักกันครั้งนี้
- (๑๐) ที่อยู่ปัจจุบันของญาติ ซึ่งจะให้ติดต่อเมื่อมีความจำเป็น
- (๑๑) สภาพของร่างกาย สุขภาพกายและจิตใจ ความรู้และความสามารถของผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ผู้ถูกกักกันมีเด็กอายุต่ำกว่าสามปีซึ่งอยู่ในความดูแลของตนติดมายังสถานกักกัน หรือเด็กซึ่งคลอดในระหว่างที่มารดาถูกกักกันในสถานกักกัน หากมีความจำเป็นหรือปรากฏว่าไม่มีผู้ใด จะเลี้ยงดูเด็กนั้น ผู้อำนวยการสถานกักกันจะอนุญาตให้เด็กนั้นอยู่ในสถานกักกันจนกว่าเด็กอายุครบสามปีได้ หรือให้ส่งเด็กนั้นไปยังหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ให้การสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ หรือพัฒนาฟื้นฟูเด็ก เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๙ เมื่อมีเด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกันเข้ามาในสถานกักกันให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พิจารณาว่าเด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกันนั้นจำเป็นต้องอยู่ในความดูแลของผู้ถูกกักกันหรือไม่และผู้ถูกกักกัน ยังมีทางที่จะมอบเด็กให้บุคคล หน่วยงาน หรือสถานที่ใดไปอุปการะเลี้ยงดูได้หรือไม่ ถ้ามีผู้รับไปอุปการะ เลี้ยงดูให้ผู้ถูกกักกันจัดการมอบให้ไป หากมีความจำเป็นหรือปรากฏว่าไม่มีผู้ใดจะเลี้ยงดูเด็กให้ผู้ถูกกักกัน ยื่นคำร้องขออนุญาตให้เด็กอยู่ในสถานกักกัน เสนอผู้อำนวยการสถานกักกันเพื่อพิจารณาอนุญาตให้เด็กนั้น อยู่ในสถานกักกันได้

ข้อ ๒๐ การที่จะอนุญาตให้เด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกันอยู่ในสถานกักกันตามข้อ ๑๙ นั้น ต้องปรากฏว่า

- (๑) เด็กนั้นอยู่ในความดูแลของผู้ถูกกักกัน
- (๒) มีความจำเป็นที่เด็กจะต้องอยู่กับผู้ถูกกักกัน หรือปรากฏว่าไม่มีครอบครัว ญาติมิตร หน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ให้การสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ หรือพัฒนาฟื้นฟูเด็ก ที่จะรับเลี้ยงดูเด็กนั้น

ข้อ ๒๑ เด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกันที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในสถานกักกัน ให้ผู้ถูกกักกัน ทำหนังสือมอบอำนาจการปกครองนอกจากการจัดการทรัพย์สินของเด็กให้ไว้แก่ผู้อำนวยการสถานกักกันนั้น

ข้อ ๒๒ การมอบเด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกันให้บุคคล หน่วยงาน หรือสถานที่ใดไปช่วยอุปการะเลี้ยงดูดังกล่าวไว้ในข้อ ๑๙ ให้สถานกักกันทำหนังสือส่งมอบตัวเด็กตามแบบทำระเบียบนี้ไว้ต่อกันเป็นหลักฐานสามฉบับ โดยผู้ถูกกักกันและผู้ที่รับมอบเด็กยึดถือไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ และเก็บรักษาไว้ ณ สถานกักกันหนึ่งฉบับ

กรณีเด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกันซึ่งเป็นชาวต่างชาติ ให้สถานกักกันประสานสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลที่ผู้ถูกกักกันมีสัญชาติ เพื่อรับรองสถานะของเด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกัน บุคคล หน่วยงานหรือสถานที่ที่จะรับเด็กไปอุปการะเลี้ยงดู

กรณีไม่สามารถดำเนินการตามวรรคสองได้ ให้สถานกักกันประสานงานกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองเด็ก โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

ข้อ ๒๓ ในระหว่างอยู่ในสถานกักกัน ถ้าปรากฏว่ามีบุคคล หน่วยงาน หรือสถานที่ดังกล่าวไว้ในข้อ ๑๙ จะรับเด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกันไปอุปการะเลี้ยงดู ให้ผู้อำนวยการสถานกักกันดำเนินการตามข้อ ๒๒ โดยต้องได้รับความยินยอมจากมารดาของเด็กหรือผู้ถูกกักกันที่เด็กนั้นอยู่ในความดูแล แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๔ การอุปการะเลี้ยงดูเด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกันในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในสถานกักกันเป็นหน้าที่ของสถานกักกันในการจัดหาสิ่งจำเป็นพื้นฐานให้ตามสมควร

กรณีจำเป็น ให้สถานกักกันประสานกับหน่วยงานภายนอก เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ศูนย์ส่งเสริมอนามัยแม่และเด็ก สำนักงานกาชาดจังหวัด หรือโรงพยาบาลของรัฐหรือเอกชน เพื่อขอความอนุเคราะห์สนับสนุนเครื่องอุปโภคบริโภคที่จำเป็นสำหรับเลี้ยงดูเด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๒๕ เด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกันที่อนุญาตให้อยู่ในสถานกักกัน สถานกักกันควรจัดให้ได้รับการปฏิบัติโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กอย่างน้อย ดังนี้

(๑) ต้องไม่ได้รับการปฏิบัติเสมือนเป็นผู้ถูกกักกัน

(๒) จัดให้มีการตรวจสุขภาพ ส่งเสริมพัฒนาการและสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคให้เหมาะสมตามวัย พร้อมทั้งดำเนินการรักษาเมื่อเจ็บป่วยแก่เด็กที่อยู่ในความปกครองดูแล

(๓) จัดที่พักอาศัย ที่หลับนอน เครื่องนุ่งห่มให้เหมาะสมและถูกสุขลักษณะ และจัดอาหารให้ถูกสุขอนามัยและเพียงพอแก่เด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลโดยไม่ให้ปะปนกับผู้ถูกกักกันเท่าที่จะกระทำได้ เว้นแต่การจัดเช่นนั้นอาจเกิดความเสียหายหรือมีความจำเป็นที่ทำให้ไม่สามารถกระทำได้ จึงจัดให้ร่วมกับผู้ถูกกักกันที่เป็นมารดา ผู้ถูกกักกันที่เด็กนั้นอยู่ในความดูแล หรือผู้ถูกกักกันอื่น

(๔) จัดกิจกรรมนันทนาการให้แก่เด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลให้เหมาะสมกับวัยและสภาพของเด็กแต่ละคน

ข้อ ๒๖ เมื่อผู้ถูกกักกันถึงกำหนดปล่อย ให้สถานกักกันส่งมอบเด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกันนั้นให้แก่ผู้ถูกกักกันไปทันที ถ้าเด็กนั้นอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของบุคคล หน่วยงาน หรือสถานที่ที่รับมอบไปให้สถานกักกันแจ้งให้บุคคล หน่วยงาน หรือสถานทีนั้นนำเด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกันนั้นมาส่งให้แก่ผู้ถูกกักกันในวันปล่อยตัวผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๒๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดอบรมผู้ถูกกักกันเข้าใหม่เพื่อให้ทราบระเบียบ ข้อบังคับ และวินัยของสถานกักกัน ตลอดถึงการประพฤติตัวภายในสถานกักกัน

ข้อ ๒๘ เมื่อจะปล่อยตัวผู้ถูกกักกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) เรียกพัสดุของราชการคืน

(๒) ทำหลักฐานในการปล่อยตัว

(๓) คืนทรัพย์สินของผู้ถูกกักกันให้แก่ผู้ถูกกักกันไป

(๔) ทำหนังสือสำคัญการปล่อยตัวให้แก่ผู้ถูกกักกัน

(๕) ผู้ถูกกักกันคนใดไม่มีเครื่องแต่งกายจะแต่งออกไปจากสถานกักกัน ให้จัดเครื่องแต่งกายให้ชุดหนึ่ง

ลักษณะ ๓

วิธีการกักกันและการปกครอง

ข้อ ๒๙ ให้แยกกักกันผู้ถูกกักกันชายและผู้ถูกกักกันหญิงไว้มิให้ปะปนกัน

ข้อ ๓๐ ให้นำผู้ถูกกักกันเข้าห้องกักกัน เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา และนำออกจากห้องกักกัน เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา หากกำหนดเวลานี้ไม่เหมาะสมแก่กิจการหรือสภาพการณ์ของสถานกักกัน ให้ผู้อำนวยการสถานกักกัน กำหนดเวลาใหม่โดยขออนุมัติจากอธิบดี

ข้อ ๓๑ ก่อนเข้านอน ให้ผู้ถูกกักกันทุกคนสวดมนต์ไหว้พระหรือปฏิบัติกิจตามหลักศาสนาของแต่ละคน

ข้อ ๓๒ ผู้ถูกกักกันต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ วินัยของสถานกักกัน และปฏิบัติตนดังต่อไปนี้

(๑) ไม่นำเข้ามาหรือมีสิ่งของต้องห้ามในสถานกักกัน

(๒) ไม่ดื่มสุรา หรือเสพยาเสพติด หรือของมีนเมาทุกชนิด

(๓) ไม่เล่นการพนัน

(๔) ไม่ทำให้ทรัพย์สินของทางราชการ หรือของผู้อื่นเสียหาย

(๕) ไม่ทำให้เกิดเหตุขัดข้องในกิจการงานของสถานกักกัน และกิจกรรมของผู้ถูกกักกันอื่น

(๖) ไม่กระด้างกระเดื่องหรือขัดคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๗) ไม่ก่อการวิวาทกับผู้ถูกกักกันอื่น

ข้อ ๓๓ เมื่อมีเหตุการณ์ไม่สงบขึ้นในสถานกักกัน พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องรีบแจ้งเหตุต่อหัวหน้าเจ้าพนักงานกักกัน เป็นหน้าที่ของหัวหน้าเจ้าพนักงานกักกันจะต้อง

- (๑) รวบรวมกำลังพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการรักษาการโดยกวดขัน
- (๒) จัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่รีบแจ้งเหตุ และถ้าเห็นเหลือกำลังให้ร้องขอกำลังจากตำรวจ
- (๓) รีบรายงานผู้อำนวยการสถานกักกัน

ผู้อำนวยการสถานกักกันเมื่อทราบเหตุจะต้องรีบมายังสถานกักกัน และจัดการระงับเหตุ

ข้อ ๓๔ สถานกักกันใดมีผู้ถูกกักกันหญิง โดยปกติต้องจัดให้มีหญิงเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ห้ามมิให้ผู้ถูกกักกันชาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ชาย เข้าไปในเขตควบคุมผู้ถูกกักกันหญิง เว้นแต่

- (๑) ในกรณีฉุกเฉินซึ่งจำเป็นต้องเข้าไประงับเหตุ
- (๒) เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่หัวหน้าเจ้าพนักงานกักกันขึ้นไป และเข้าไปในเวลากลางวัน โดยมีผู้อื่นอย่างน้อย ๒ คนไปด้วย การเข้าไปในั้นต้องเนื่องด้วยหน้าที่ราชการ

ข้อ ๓๕ การย้ายผู้ถูกกักกันจากสถานกักกันหนึ่งไปยังอีกสถานกักกันหนึ่ง ต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดี เว้นแต่มีเหตุจำเป็นจะย้ายผู้ถูกกักกันก่อนก็ได้ แต่ต้องรายงานให้อธิบดีทราบ

ในกรณีมีปัญหาอุปสรรคในการย้ายผู้ถูกกักกัน พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจนำผู้ถูกกักกันเข้ามาคุมขังในสถานที่คุมขังอื่นตามความจำเป็นและเป็นการชั่วคราว

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการย้ายผู้ถูกกักกันให้ญาติ หรือบุคคลที่ผู้ถูกกักกันระบุไว้ได้ทราบเมื่อย้ายผู้ถูกกักกันแล้วภายในเวลาอันสมควร เว้นแต่เป็นกรณีเพื่อความมั่นคง ความปลอดภัย หรือเป็นกรณีที่ผู้ถูกกักกันไม่ยินยอมให้แจ้ง ทั้งนี้ ต้องระบุเหตุผล หรือความจำเป็นของการไม่แจ้งนั้นไว้ด้วย เมื่อสถานกักกันย้ายผู้ถูกกักกัน ให้แจ้งการย้ายดังกล่าวให้ศาลที่มีคำพิพากษา หรือคำสั่งทราบโดยเร็ว

ข้อ ๓๖ ผู้ถูกกักกันมีสิทธิยื่นคำร้องทุกข์หรือเรื่องราวใด ๆ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้อำนวยการสถานกักกัน อธิบดี รัฐมนตรี หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาต่อพระมหากษัตริย์

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสถานที่ที่สถานกักกันจัดไว้เพื่อดำเนินการจัดส่งไปยังบุคคลหรือหน่วยงานที่ผู้ถูกกักกันประสงค์ก็ได้

ข้อ ๓๗ ผู้ถูกกักกันจะยื่นคำร้องทุกข์ด้วยวาจาหรือโดยทำเป็นหนังสือก็ได้ ถ้ากระทำด้วยวาจาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรับคำร้องทุกข์เป็นผู้บันทึกคำร้องทุกข์ ในบันทึกคำร้องทุกข์หรือหนังสือร้องทุกข์นั้นต้องลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรับคำร้องทุกข์ด้วย

ข้อ ๓๘ การเขียนหนังสือร้องทุกข์หรือเรื่องราวใด ๆ หรือการทูลเกล้าฯ ถวายฎีกา ผู้ถูกกักกันต้องเขียนด้วยตนเอง เว้นแต่ไม่สามารถเขียนด้วยตนเองได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาให้ความช่วยเหลือตามความประสงค์ของผู้ถูกกักกัน ในกรณีที่ผู้ถูกกักกันไม่สามารถจัดหาเครื่องเขียนส่วนตัวได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดหาให้

การเขียนหนังสือร้องทุกข์หรือเรื่องราวใด ๆ หรือการทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกกักกันต้องเขียนในสถานที่ที่สถานกักกันจัดให้

ข้อ ๓๙ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำร้องทุกข์หรือเรื่องราวใด ๆ หรือฎีกาที่ทูลเกล้าฯ ถวายแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายตรวจสอบข้อความและตรวจสอบข้อเท็จจริง แล้วทำความเห็นเสนอ ผู้อำนวยการสถานกักกัน พร้อมกับแนวทางการแก้ไขหรือการให้ความช่วยเหลือ

ข้อ ๔๐ คำสั่งหรือคำชี้แจงตอบคำร้องทุกข์หรือเรื่องราวใด ๆ หรือการทูลเกล้าฯ ถวายฎีกา ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกักกันซึ่งยื่นคำร้องทุกข์หรือเรื่องราวใด ๆ หรือทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาทราบ และให้ผู้ถูกกักกันคนนั้นลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๔๑ เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจสอบจดหมาย เอกสาร พัสดุภัณฑ์ หรือสิ่งสื่อสารอื่น หรือสกัดกั้นการติดต่อสื่อสารทางโทรคมนาคมหรือโดยทางใด ๆ ซึ่งมีถึงหรือจากผู้ถูกกักกัน

ความสงบเรียบร้อยตามวรรคหนึ่งให้หมายความเฉพาะการป้องกันเหตุร้าย และรักษาความสงบเรียบร้อยของสถานกักกัน

ข้อ ๔๒ จดหมาย เอกสาร พัสดุภัณฑ์ หรือสิ่งสื่อสารอื่นใดที่มีถึงหรือจากผู้ถูกกักกันนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเนื้อหาในจดหมายหรือเอกสาร หรือตรวจสอบวัสดุสิ่งของในพัสดุภัณฑ์นั้น ว่ามีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยของสถานกักกัน หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่ ก่อนส่งให้แก่ผู้ถูกกักกันหรือบุคคลภายนอกต่อไป

ในกรณีที่มีการตรวจพบข้อความ พัสดุภัณฑ์ หรือสิ่งสื่อสารอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยของสถานกักกัน หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้ผู้อำนวยการสถานกักกัน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสถานกักกันสั่งให้แก้ไข ระงับการส่ง คืนผู้ฝากส่ง ทำลาย หรือดำเนินการสอบสวนหรือส่งเรื่องฟ้องร้องดำเนินคดีตามกฎหมายแล้วแต่กรณี

จดหมาย เอกสาร พัสดุภัณฑ์ หรือสิ่งสื่อสารอื่นตามวรรคหนึ่งหมายถึง จดหมาย เอกสาร พัสดุภัณฑ์ หรือสิ่งสื่อสารอื่นที่จัดส่งโดยไปรษณีย์หรือผู้มีอาชีพรับส่งของดังกล่าว

ข้อ ๔๓ การตรวจพัสดุภัณฑ์หรือสิ่งสื่อสารอื่น ให้ทำต่อหน้าผู้ถูกกักกันที่ได้รับหรือส่งพัสดุภัณฑ์หรือสิ่งสื่อสารนั้น

การตรวจสอบจดหมายหรือเอกสาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อความและลงลายมือชื่อประทับตรารับรองการตรวจก่อนส่งให้ผู้ถูกกักกันหรือบุคคลภายนอก

ข้อ ๔๔ ก่อนที่จะทำการตรวจพัสดุภัณฑ์หรือสิ่งสื่อสารอื่นที่มีถึงผู้ถูกกักกันจะต้องให้ผู้ถูกกักกันลงลายมือชื่อรับพัสดุภัณฑ์หรือสิ่งสื่อสารนั้น

หากผู้ถูกกักกันไม่ยอมลงลายมือชื่อรับพัสดุภัณฑ์หรือสิ่งสื่อสารอื่นตามวรรคหนึ่งห้ามพนักงานเจ้าหน้าที่เปิดพัสดุภัณฑ์หรือสิ่งสื่อสารนั้น และให้ส่งคืนผู้จัดส่งโดยเร็ว

ข้อ ๔๕ กรณีที่เอกสาร พัสตูกณฑ์หรือสิ่งสื่อสารอื่นที่ผู้ถูกกักกันลงลายมือชื่อรับไว้เป็น
สิ่งของต้องห้ามหรือผิดกฎหมาย ให้ดำเนินการสอบสวนเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือส่งเรื่องฟ้องร้องดำเนินคดี
ตามกฎหมาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๖ เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสถานกักกัน
หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์หรือผู้อำนวยการสถานกักกันดำเนินการ
จัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ในการตรวจสอบหรือสกัดกั้นการติดต่อสื่อสารทางโทรคมนาคมหรือโดยทางใด ๆ
ระหว่างบุคคลภายนอกกับผู้ถูกกักกันในสถานกักกัน

การดำเนินการติดตั้งเครื่องมืออุปกรณ์ในการตรวจสอบหรือสกัดกั้นการติดต่อสื่อสารตามวรรคหนึ่ง
ให้ดำเนินการเท่าที่จำเป็น และต้องไม่ส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลภายนอกที่อยู่บริเวณใกล้เคียง
กับสถานกักกันนั้น

มาตรา ๔๗ พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้กำลังบังคับแก่ผู้ถูกกักกันไม่ได้ เว้นแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การกระทำเพื่อป้องกันตัว

(๒) ผู้ถูกกักกันพยายามหลบหนี ใช้กำลังกายขัดขืนโดยทางตรงหรือทางอ้อม หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือระเบียบกรมราชทัณฑ์

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้กำลังบังคับได้เพียงเท่าที่จำเป็น
และเหมาะสมกับพฤติการณ์ และต้องรายงานเหตุต่อผู้อำนวยการสถานกักกันทันที

ลักษณะ ๔

การเยี่ยมและการติดต่อ

หมวด ๑

บุคคลภายนอกเข้าเยี่ยมหรือติดต่อผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๔๘ บุคคลภายนอกจะเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ถูกกักกัน ดังนี้

(๑) เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานกักกันหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการ
สถานกักกัน

ในการเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ถูกกักกันต้องนำบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรที่ออก
โดยทางราชการที่ปรากฏภาพถ่ายไปแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดบันทึก
ข้อมูลบุคคลภายนอกผู้เข้าเยี่ยมหรือติดต่อไว้เป็นหลักฐาน โดยเฉพาะความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกักกัน
กิจกรรม หรือประโยชน์ในการเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ถูกกักกันนั้น

(๒) เฉพาะผู้ถูกกักกันที่ได้รับโอกาสให้ได้รับการเยี่ยมหรือติดต่อจากบุคคลภายนอก

(๓) ต้องเข้าเยี่ยมหรือติดต่อในวันและเวลาตามที่สถานกักกันได้กำหนดไว้

หากมีเหตุพิเศษจำเป็นต้องพบผู้ถูกกักกันนอกวันและเวลาที่กำหนด ให้ขออนุญาตต่อผู้อำนวยการสถานกักกัน แต่ต้องไม่ใช่ระหว่างเวลาที่สถานกักกันได้นำผู้ถูกกักกันเข้าห้องกักกันแล้ว และยังมีได้นำออกจากห้องกักกัน เว้นแต่ผู้อำนวยการสถานกักกันเห็นเป็นการจำเป็นที่สมควรจะอนุญาต

ข้อ ๔๙ เพื่อประโยชน์ด้านการควบคุมหรือความมั่นคงของสถานกักกัน ให้ผู้อำนวยการสถานกักกัน กำหนดให้ผู้ถูกกักกันแจ้งรายชื่อบุคคลภายนอกที่จะให้เข้ามาพบหรือติดต่อกับตนภายในสถานกักกัน ไว้ล่วงหน้า รายชื่อบุคคลภายนอกนั้นให้มีจำนวนไม่เกิน ๑๐ คน และหากจะแก้ไขเปลี่ยนแปลง ก็ให้สามารถดำเนินการได้ โดยต้องแจ้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ในกรณีมีเหตุพิเศษ ผู้อำนวยการสถานกักกันอาจพิจารณาอนุญาตให้บุคคลภายนอก นอกเหนือจากที่ได้แจ้งไว้ตามวรรคก่อน เข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ถูกกักกันได้

ข้อ ๕๐ ห้ามมิให้บุคคลภายนอกที่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ถูกกักกัน

(๑) มีอาการมีนเมาหรือเมาสุราน่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญหรือความไม่เรียบร้อย

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้าอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ถูกกักกันแล้วจะก่อการร้าย หรือกระทำความผิดกฎหมายขึ้น

(๓) มีพฤติการณ์ที่อาจกระทบต่อความมั่นคงของสถานกักกัน

(๔) แต่งกายผิดปกตินิยมในท้องถิ่น หรือไม่สุภาพ หรือสกปรกอย่างร้ายแรง

(๕) มีกิริยาวาจาไม่สุภาพ

(๖) เป็นโรคติดต่อร้ายแรง

(๗) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการโดยชอบด้วยหน้าที่

ข้อ ๕๑ บุคคลภายนอกที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ถูกกักกันจะต้องปฏิบัติตาม ดังนี้

(๑) อยู่ในเขตที่สถานกักกันกำหนดให้เป็นที่เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ถูกกักกัน

(๒) ไม่กระทำความผิดประการใด ๆ ให้สิ่งของเข้ามาหรือให้ออกไปจากสถานกักกัน หรือรับจาก หรือส่งมอบแก่ผู้ถูกกักกัน โดยมีได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ กรณีที่ประสงค์จะมอบเงินตรา ให้กับผู้ถูกกักกัน ให้นำฝากไว้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ทางสถานกักกันจัดไว้ให้เพื่อการนั้น หรือวิธีการอื่น ที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

(๓) ไม่แนะนำชักชวนแสดงกิริยาหรือให้อาณัติสัญญาณอย่างใด ๆ แก่ผู้ถูกกักกันเพื่อกระทำความผิดกฎหมายหรือวินัยผู้ถูกกักกันและไม่เป็นสื่อกลางในการติดต่อกับผู้ถูกกักกันเกี่ยวกับสิ่งของต้องห้าม ตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์

(๔) พูดภาษาไทยและออกเสียงให้ดังพอที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมอยู่ ณ ที่นั้นได้ยิน จะพูดภาษาอื่นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานกักกัน

(๕) ยินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟังการสนทนา บันทึกภาพหรือเสียงและตัดการสื่อสาร หากเห็นว่าข้อความที่สนทนาเป็นไปโดยไม่เหมาะสม ในกรณีที่สถานกักกันจัดให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ถูกกักกัน โดยการพูดคุยผ่านเครื่องมือสื่อสาร

(๖) ไม่ถ่ายภาพหรือเขียนภาพเกี่ยวกับผู้ถูกกักกันหรือสถานกักกันหรือเขียนแบบแปลนหรือแผนที่สถานกักกัน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากกรมราชทัณฑ์และแจ้งให้ผู้อำนวยความสะดวกสถานกักกันทราบก่อนแล้ว

(๗) ไม่ใช่โทรศัพท์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นใด ในขณะที่เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ถูกกักกัน

(๘) ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับสถานกักกัน และคำสั่งของเจ้าพนักงานกักกันซึ่งปฏิบัติการโดยชอบด้วยหน้าที่

ข้อ ๕๒ ในกรณีที่มีข้อสงสัยว่า บุคคลภายนอกที่มาขออนุญาต หรือได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อแล้ว มีสิ่งของที่ยังมิได้รับอนุญาตตามข้อ ๕๑ (๒) หรือสิ่งของต้องห้ามตามกฎหมายพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจขอดูหรือขอตรวจค้นได้ หากบุคคลภายนอกนั้นเป็นชายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชายเป็นผู้ทำการตรวจค้น หากเป็นหญิงให้พนักงานเจ้าหน้าที่หญิงเป็นผู้ทำการตรวจค้น หรือให้ผู้นั้นแสดงเองหรือจัดให้ชายหรือหญิงอื่นที่ควรเชื่อถือ ทำการตรวจค้นแทนก็ได้

การตรวจค้นสิ่งของตามวรรคแรก กรณีบุคคลภายนอกที่ผ่านการคัดสรรแปลงเพศให้ผู้ตรวจค้นต้องไปเป็นตามเพศนั้น

ข้อ ๕๓ บุคคลภายนอกที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ถูกกักกันได้กระทำความผิดระเบียบนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการให้ออกไปจากบริเวณสถานกักกัน ทั้งนี้หากมีการขัดขืนพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจใช้กำลังพอสมควรที่จะให้ออกไปพ้นจากสถานกักกันได้หรือตัดสัญญาการเยี่ยม ในกรณีการใช้วิธีการเยี่ยมโดยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

หมวด ๒

นายความเข้าพบผู้ถูกกักกันเกี่ยวกับคดี

ข้อ ๕๔ นายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นนายความที่จะขอเข้าพบผู้ถูกกักกันเกี่ยวกับคดีจะต้องเป็นนายความที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นนายความตามกฎหมายว่าด้วยนายความ และจะพบกับผู้ถูกกักกันได้เฉพาะนายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นนายความที่ผู้ถูกกักกันต้องการพบเท่านั้น

ผู้ถูกกักกันที่นายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นนายความจะขอเข้าพบตามวรรคหนึ่งต้องเป็นผู้ถูกกักกันซึ่งเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา เว้นแต่เป็นกรณีตามข้อ ๕๘

ข้อ ๕๕ นายความจะเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ถูกกักกันเกี่ยวกับคดี ต้องยื่นคำร้องขอพบผู้ถูกกักกัน ตามแบบที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

ในกรณีที่นายความยื่นคำร้องขอพบผู้ถูกกักกัน ประสงค์จะนำล่ามเข้าพบผู้ถูกกักกันด้วยเนื่องจากผู้ถูกกักกันเป็นชาวต่างประเทศ หรือเป็นชาวไทยใช้ภาษาท้องถิ่น ไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยได้ หรือผู้ถูกกักกันไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้แสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรที่ออกโดยทางราชการที่ปรากฏภาพถ่ายหรือหนังสือเดินทางของล่ามประกอบคำร้องขอเข้าพบผู้ถูกกักกัน และให้ผู้อำนวยความสะดวกสถานกักกันหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยความสะดวกสถานกักกันพิจารณาอนุญาตตามสมควร

หากปรากฏข้อเท็จจริงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าลามาที่ได้รับอนุญาตตามวรรคก่อนได้แสดงหลักฐาน หรือข้อความอันเป็นเท็จหรือกระทำผิดระเบียบนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดบันทึกข้อมูลในการกระทำความผิดไว้เป็นหลักฐาน และมีอำนาจดำเนินการให้ออกจากบริเวณสถานกักกันได้ และไม่อนุญาตให้เข้าสถานกักกัน ในฐานะลามาอีกต่อไป

สถานกักกันที่ได้รับคำร้องให้แจ้งผู้ถูกกักกันได้ทราบข้อความตามคำร้อง เพื่อแจ้งความประสงค์ และเหตุผลว่าจะพบทนายความนั้นหรือไม่

เมื่อผู้อำนวยการสถานกักกันหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสถานกักกันมีความเห็นในคำร้องเป็นประการใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งความเห็นหรือคำสั่งนั้น ให้ทนายความลงลายมือชื่อรับทราบด้วย

ข้อ ๕๖ ทนายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความรายใดที่จะขอเข้าพบผู้ถูกกักกันที่อยู่ระหว่างสอบสวน หรือไต่สวน ให้ทนายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความรายนั้นยื่นสำเนาใบอนุญาตให้เป็นทนายความ ตามกฎหมายว่าด้วยทนายความ เพื่อเป็นหลักฐานประกอบคำร้องขอพบผู้ถูกกักกันในสถานกักกันด้วย

สำหรับทนายความรายใดที่ผู้ถูกกักกันได้แต่งตั้งและคดีเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลแล้ว ทนายความรายนั้นต้องยื่นสำเนาใบแต่งตั้งทนายความที่ศาลประทับรับไว้ในสำนวนคดีให้เป็นทนายความ ของผู้ถูกกักกัน ประกอบคำร้องขอพบผู้ถูกกักกันในสถานกักกันด้วย เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้ถูกกักกัน ยังไม่แต่งตั้งทนายความ

ในกรณีมีเหตุพิเศษอันเกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งทนายความ เช่น การถอนตัวของทนายความ การเสียชีวิตของทนายความ หรือการรื้อฟื้นคดีขึ้นใหม่ ผู้อำนวยการสถานกักกันอาจพิจารณาอนุญาต ให้ทนายความเข้าพบผู้ถูกกักกันโดยไม่ต้องมีใบแต่งตั้งทนายความหรือใบแต่งตั้งทนายความที่ศาลประทับรับไว้ในสำนวนคดีให้เป็นทนายความของผู้ถูกกักกันนั้น มาแสดงก็ได้

ข้อ ๕๗ ทนายความที่ได้รับอนุญาตให้เข้าพบผู้ถูกกักกัน ต้องพบหรือติดต่อกับผู้ถูกกักกัน คราวละหนึ่งคน เว้นแต่การพบผู้ถูกกักกันซึ่งร่วมในคดีเดียวกัน และการพบนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ ในกระบวนการพิจารณา จะให้พบผู้ถูกกักกันมากกว่าหนึ่งคนก็ได้

ข้อ ๕๘ ทนายความที่ประสงค์จะขอเข้าพบผู้ถูกกักกันซึ่งเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา คดีแพ่ง หรือคดีปกครอง ให้ทนายความผู้นั้นดำเนินการตามข้อ ๕๔ ข้อ ๕๕ ข้อ ๕๖ และข้อ ๕๗

ข้อ ๕๙ ทนายความสามารถเข้าเยี่ยมและติดต่อกับผู้ถูกกักกันได้ทุกวัน ตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐ ถึง ๑๕.๓๐ นาฬิกา เว้นวันหยุดราชการ

หากมีเหตุพิเศษจำเป็นต้องพบผู้ถูกกักกันนอกวันเวลาในวรรคหนึ่ง ให้ขออนุญาต ต่อผู้อำนวยการสถานกักกัน แต่ต้องไม่ใช่ระหว่างเวลาที่สถานกักกันได้นำผู้ถูกกักกันเข้าห้องกักกันแล้ว และยังมีได้นำออกจากห้องกักกัน เว้นแต่ผู้อำนวยการสถานกักกันเห็นเป็นการจำเป็นที่สมควรจะอนุญาต

ข้อ ๖๐ หมายความว่าได้รับอนุญาตให้พบผู้ถูกกักกัน หากต้องการจะส่งข้อความที่พูดกับ ผู้ถูกกักกันเป็นความลับ ให้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบและให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมอยู่ในระยะ ที่ไม่สามารถได้ยินข้อความการสนทนา

ข้อ ๖๑ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับหมายความว่าเข้าพบผู้ถูกกักกันเท่าที่พอจะบังคับได้ โดยอนุโลม

หมวด ๓

เจ้าหน้าที่สถานทูตและพนักงานกงสุลเข้าเยี่ยมผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๖๒ เจ้าหน้าที่สถานทูตและพนักงานกงสุลจะเข้าเยี่ยมผู้ถูกกักกันในสังกัดได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาต จากผู้อำนวยการสถานกักกันหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสถานกักกัน

ข้อ ๖๓ เจ้าหน้าที่สถานทูตและพนักงานกงสุลผู้ได้รับอนุญาต จะต้องแต่งกายและมีกิริยา อันสุภาพทั้งไม่ออกไปนอกเขตที่ทางสถานกักกันกำหนดให้

ข้อ ๖๔ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับกรณีเจ้าหน้าที่สถานทูตหรือพนักงานกงสุล เข้าเยี่ยมผู้ถูกกักกันเท่าที่พอจะบังคับได้โดยอนุโลม

หมวด ๔

การเยี่ยมผู้ถูกกักกันป่วย

ข้อ ๖๕ ผู้ถูกกักกันคนใดที่เจ็บป่วยอาการหนักและได้รับการรักษาตัวอยู่ในทัณฑสถาน โรงพยาบาลราชทัณฑ์ หรือสถานพยาบาลของสถานกักกัน หากผู้อำนวยการทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ หรือผู้อำนวยการสถานกักกันจะอนุญาตให้ผู้ถูกกักกันนั้นได้รับการเยี่ยมจากญาติภายในทัณฑสถาน โรงพยาบาลราชทัณฑ์ หรือสถานพยาบาลของสถานกักกันก็ได้ แล้วแต่กรณี โดยพิจารณาจากรายงาน ของแพทย์หรือเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำสถานพยาบาลนั้น

ข้อ ๖๖ ให้มีการเยี่ยมจากญาติผู้ถูกกักกันป่วยได้ในระหว่างวันและเวลาราชการตามปกติ โดยให้จัดเยี่ยมในทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์ สถานพยาบาลของสถานกักกัน หรือสถานที่อื่นใด อันสมควร แต่ต้องเป็นสถานที่ที่ญาติและผู้ถูกกักกันได้สนทนากันอย่างใกล้ชิดและเยี่ยมได้ครั้งละ ไม่เกิน ๓๐ นาที

ข้อ ๖๗ บุคคลต่อไปนี้เท่านั้น ที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าเยี่ยมผู้ถูกกักกันป่วย

(๑) บิดา มารดา ปู่ ย่า ตา ยาย

(๒) สามี หรือภรรยา

(๓) บุตร ธิดา หรือหลาน

(๔) พี่น้องร่วมบิดา มารดาเดียวกันหรือร่วมแต่บิดา หรือมารดาเดียวกัน

(๕) ลุง ป้า น้า อา

(๖) บุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดหรือผู้ที่ผู้ถูกกักกันป่วยร้องขอ

ข้อ ๖๘ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับการเยี่ยมผู้ถูกกักกันป่วยเท่าที่พอจะบังคับได้ โดยอนุโลม

หมวด ๕

บุคคลภายนอกเข้าดูกิจการหรือติดต่อการทำงานกับสถานกักกัน

ข้อ ๖๙ บุคคลภายนอกจะเข้าดูกิจการหรือติดต่อการทำงานกับสถานกักกันได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานกักกันหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสถานกักกัน

ข้อ ๗๐ บุคคลภายนอกที่จะเข้าดูกิจการหรือติดต่อการทำงานกับสถานกักกันจะต้องปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) แต่งกายและมีกิริยาอันสุภาพ

(๒) ไม่พูดจากับผู้ถูกกักกัน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๓) ต้องเข้าดูแต่ภายในอาณาเขตและกำหนดเวลาที่ทางสถานกักกันกำหนดให้ไว้

ข้อ ๗๑ บุคคลภายนอกที่จะได้รับอนุญาตให้เข้าดูกิจการหรือติดต่อการทำงานกับสถานกักกันในคราวหนึ่งจะมีจำนวนเท่าใด ให้ผู้อำนวยการสถานกักกันหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสถานกักกันพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาพการณ์ของสถานกักกัน

ข้อ ๗๒ ให้นำความในหมวด ๑ มาใช้บังคับกับกรณีบุคคลภายนอกเข้าดูกิจการหรือติดต่อการทำงานกับสถานกักกันเท่าที่พอจะบังคับได้โดยอนุโลม

หมวด ๖

การเยี่ยมโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ข้อ ๗๓ สถานกักกันอาจนำเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งระบบและเครื่องมืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องมาใช้เพื่อสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการ การเยี่ยม การติดต่อของบุคคลภายนอกกับผู้ถูกกักกัน และการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการทำงานกับสถานกักกันตามระเบียบนี้ก็ได้

กรณีที่น่าจะนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ตามวรรคหนึ่ง เช่น ในสถานการณ์โรคระบาดที่บุคคลภายนอกไม่สามารถเข้าเยี่ยมผู้ถูกกักกันได้แบบปกติ สถานกักกันอาจพิจารณานำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเยี่ยม หรือติดต่อระหว่างผู้ถูกกักกันกับบุคคลภายนอกได้เป็นต้น

หมวด ๗

การรับฝากสิ่งของจากบุคคลภายนอกให้แก่ผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๗๔ การจะให้มีการรับหรือส่งฝากสิ่งของจากบุคคลภายนอกให้แก่ผู้ถูกกักกันในแต่ละสถานกักกัน ให้เป็นไปตามประกาศกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๗๕ การรับฝากสิ่งของจากบุคคลภายนอกให้แก่ผู้ถูกกักกัน ต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจก่อน และดำเนินการ ดังนี้

(๑) ถ้าเป็น “สิ่งของอนุญาต” ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบแก่ผู้ถูกกักกัน เว้นแต่มีปริมาณ มากเกินความจำเป็น พนักงานเจ้าหน้าที่จะส่งมอบแก่ผู้ถูกกักกันพอประมาณตามความจำเป็นก็ได้ นอกนั้นให้ส่งมอบแก่บุคคลภายนอกผู้ฝากรับคืนไป

(๒) ถ้าเป็นสิ่งของซึ่งมิใช่ “สิ่งของต้องห้าม” หรือมิใช่เป็น “สิ่งของอนุญาต” แต่เป็นสิ่งของ ที่ทางสถานกักกันผ่อนผันยอมเก็บรักษาไว้ให้แก่ผู้ถูกกักกัน พนักงานเจ้าหน้าที่จะรับเก็บรักษาไว้ให้แก่ ผู้ถูกกักกันก็ได้ ถ้าไม่สามารถจะเก็บรักษาไว้ให้แก่ผู้ถูกกักกันได้ให้ส่งมอบสิ่งของนั้นคืนแก่บุคคลภายนอกผู้ฝาก หากไม่รับคืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำเอาออกไปไว้นอกสถานกักกัน และในกรณีนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ และสถานกักกันจะไม่รับผิดชอบในสิ่งของนั้นแต่อย่างใด

สิ่งของที่ไม่ผ่านการตรวจค้นของพนักงานเจ้าหน้าที่ห้ามส่งมอบให้ผู้ถูกกักกันโดยเด็ดขาด

ข้อ ๗๖ กรณีการส่งมอบสิ่งของหรือการให้นำเอาสิ่งของออกไปจากสถานกักกัน หรือการงด รับฝากสิ่งของตามข้อ ๗๕ พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องชี้แจงเหตุผลให้บุคคลภายนอกผู้ฝากทราบด้วย

หมวด ๘

การร้องเรียนและร้องทุกข์

ข้อ ๗๗ ผู้ถูกกักกัน บุคคลภายนอก ทนายความ เจ้าหน้าที่สถานทูตและกงสุลที่ได้รับ การปฏิบัติตามลักษณะ ๔ การเยี่ยมและการติดต่อ หากเห็นว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติไม่ชอบ ตามลักษณะนี้ ให้ร้องเรียนต่อผู้อำนวยการสถานกักกัน หรือหากเห็นว่ายังไม่ได้รับความเป็นธรรมอีก ให้ร้องเรียนต่ออธิบดีกรมราชทัณฑ์ตามลำดับ

ลักษณะ ๕

การศึกษา การอบรม และการฝึกวิชาชีพ

ข้อ ๗๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้ผู้ถูกกักกันได้รับการศึกษา รับการอบรม และรับการฝึกวิชาชีพ ตามสมควร

ข้อ ๗๙ การศึกษา การอบรม และการฝึกวิชาชีพ ผู้ถูกกักกันนั้น ให้จัดแบ่ง ดังนี้

(๑) การศึกษาขั้นพื้นฐาน การศึกษาสายอาชีพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา และการศึกษา ตามอัธยาศัย หรือเป็นไปตามดุลยพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๒) การอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม การเรียนรู้วัฒนธรรมอันดีงาม กิจกรรมสันทนาการ กีฬา และหน้าที่ของพลเมืองที่ดี

(๓) การฝึกวิชาชีพ และการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตามความนัดและความต้องการ ของตลาดแรงงาน และตามบริบทของสถานกักกัน

(๔) การศึกษา การอบรม และการฝึกวิชาชีพ หรือหลักสูตรอื่นใดตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนด
ข้อ ๘๐ ให้สถานกักกันจัดให้ผู้ถูกกักกันได้ปฏิบัติศาสนกิจ หรือกิจกรรมทางศาสนาตามสมควร
ข้อ ๘๑ บรรดาเครื่องอุปโภคบริโภคในการศึกษาและอบรม เช่น เครื่องมือ สมุด หนังสือ เป็นต้น
ให้สถานกักกันจัดหาให้ แต่ผู้ถูกกักกันจะนำของตนเองมาใช้ก็ได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการ
สถานกักกัน

ลักษณะ ๖

การอนามัยและการสุขาภิบาล

ข้อ ๘๒ ตามลักษณะนี้

“การอนามัย” หมายความว่า การดูแล ตรวจรักษา ป้องกัน สร้างเสริม และการดำเนินการอื่น
ต่อผู้ถูกกักกัน เพื่อให้เกิดภาวะแห่งความสมบูรณ์ของร่างกาย จิตใจ และการดำรงชีวิตอยู่ในสถานกักกันด้วยดี

“การสุขาภิบาล” หมายความว่า การควบคุมปัจจัยทางกายภาพทั้งหมดของสถานกักกัน
ที่อาจเป็นอันตราย หรือก่อให้เกิดอันตรายต่อการเจริญเติบโต ต่อสุขภาพและการดำรงชีวิตของผู้ถูกกักกัน
และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานของสถานกักกัน

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๘๓ ให้สถานกักกันจัดให้มีแพทย์ พยาบาล หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรม
ด้านการพยาบาล เพื่อปฏิบัติหน้าที่ด้านการรักษาพยาบาล ส่งเสริม ป้องกัน และฟื้นฟูสมรรถภาพ
ของผู้ถูกกักกันที่เจ็บป่วย รวมทั้งการประเมินผล การตรวจรักษา การดูแลสุขอนามัย และการดูแล
สุขาภิบาลต่าง ๆ ในสถานกักกัน

ข้อ ๘๔ การตรวจของแพทย์ พยาบาล หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมด้านการพยาบาล
ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอนามัยของผู้ถูกกักกันและการสุขาภิบาลของสถานกักกัน ให้ดำเนินการ
ตามแนวทางการพัฒนาระบบบริการสุขภาพผู้ถูกกักกันในสถานกักกันของกระทรวงสาธารณสุขหรือตามที่
กรมราชทัณฑ์กำหนด

ในการตรวจของแพทย์ พยาบาล หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมด้านการพยาบาล
ตามวรรคหนึ่ง เมื่อเห็นสมควรจะจัดการอย่างไร ให้ชี้แจงแนะนำพนักงานเจ้าหน้าที่และบันทึกผล
การตรวจไว้เป็นหลักฐาน เพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่รายงานความเห็นนั้นให้ผู้อำนวยการสถานกักกันทราบ
หรือพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๘๕ สถานกักกันจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์หรือหน่วยงานสาธารณสุข
ในพื้นที่ที่มีหน้าที่และอำนาจรับผิดชอบสถานกักกัน ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ปริมาณและคุณภาพของการปรุงและจัดเลี้ยงอาหารผู้ถูกกักกัน

- (๒) การสุขาภิบาลและความสะอาดภายในสถานกักกัน
- (๓) อนามัยผู้ถูกกักกัน อุณหภูมิ แสงสว่าง และการระบายอากาศในสถานกักกัน
- (๔) ความสะอาดของเครื่องนุ่งห่มและที่หลับนอน
- (๕) เรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอนามัยผู้ถูกกักกันและการสุขาภิบาลสถานกักกัน

ข้อ ๘๖ ผู้ถูกกักกันทุกคนมีหน้าที่ต้องรักษาความสะอาดในส่วนร่างกาย เครื่องนุ่งห่มหลับนอน และเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตน รวมตลอดถึงห้องกักกันและส่วนหนึ่งส่วนใดของสถานกักกันด้วย

หมวด ๒

สุขอนามัยของผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๘๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้ผู้ถูกกักกันทุกคน

- (๑) ตัดผมให้เรียบร้อยตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนด
- (๒) โกนหนวดและเครา
- (๓) ตัดเล็บ
- (๔) อาบน้ำชำระร่างกาย
- (๕) การดูแลสุขอนามัยอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อตัวผู้ถูกกักกัน

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับ ถ้าเป็นการขัดต่อลัทธิศาสนาหรือประเพณีนิยมของผู้ถูกกักกันนั้นอย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีที่ผู้ถูกกักกันมีความจำเป็นอย่างอื่นที่ไม่อาจปฏิบัติตามได้

ข้อ ๘๘ โดยปกติปีหนึ่ง ๆ ให้จ่ายเครื่องแต่งกาย เครื่องนุ่งห่ม เครื่องนอน และเครื่องใช้ส่วนตัว แก่ผู้ถูกกักกัน ดังนี้

(ก) ผู้ถูกกักกันชาย ให้จ่าย

- (๑) เครื่องแต่งกาย ๓ ชุด
- (๒) เครื่องนุ่งห่ม ประกอบด้วย กางเกงชั้นใน ๓ ตัว และผ้าเช็ดตัว ๑ ผืน
- (๓) เครื่องนอนตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนด ๑ ชุด

(๔) เครื่องใช้ส่วนตัว เช่น สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ชั้นอาบน้ำพลาสติก ผงซักฟอก แชมพูสระผม และรองเท้าฟองน้ำ

(ข) ผู้ถูกกักกันหญิง ให้จ่าย

- (๑) เครื่องแต่งกาย ๓ ชุด
- (๒) เครื่องนุ่งห่ม ประกอบด้วย เสื้อชั้นใน ๔ ตัว กางเกงชั้นใน ๔ ตัว และผ้าเช็ดตัว ๑ ผืน
- (๓) เครื่องนอนตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนด ๑ ชุด

(๔) เครื่องใช้ส่วนตัว เช่น สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ชั้นอาบน้ำพลาสติก ผงซักฟอก แชมพูสระผม และรองเท้าฟองน้ำ

(๕) สิ่งของจำเป็นสำหรับผู้ถูกกักกันหญิงที่ตั้งครรภ์ หรือให้นมบุตร หรือมีประจำเดือน

กรณีสิ่งของที่จัดให้ตามวรรคหนึ่ง (ก) และ (ข) มิใช่เพียงพอ และผู้ถูกกักกันประสงค์ใช้เสื้อผ้า หรือจะซื้อเสื้อผ้า เครื่องหลับนอนของตน ให้สถานกักกันบริหารจัดการตามความเหมาะสม

กรณีต้องใช้สิ่งของจำเป็นอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดในวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กรมราชทัณฑ์ กำหนด

กรณีรูปแบบเครื่องแต่งกาย เครื่องนอนของผู้ถูกกักกัน ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่ กรมราชทัณฑ์กำหนด

ข้อ ๘๙ ให้สถานกักกันสนับสนุนให้ผู้ถูกกักกันได้รับโอกาสในการออกกำลังกายและพักผ่อน โดยสมควรแก่วัยและสภาพร่างกาย ตามกำหนดเวลาและสถานที่ที่สถานกักกันกำหนด

หมวด ๓

การดูแลสุขภาพ

ข้อ ๙๐ ให้สถานกักกันจัดให้ผู้ถูกกักกันได้รับการตรวจร่างกายแรกรับ และการคัดกรอง เพื่อค้นหาภาวะเสี่ยงทั้งโรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ สุขภาพในช่องปาก สุขภาพจิต รวมทั้งส่งเสริมป้องกัน และรักษาพยาบาลตามความจำเป็นเหมาะสมของโรค อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๙๑ ให้สถานกักกันจัดให้ผู้ถูกกักกันได้รับอุปกรณ์ช่วยเกี่ยวกับสายตา และการได้ยิน การบริการทันตกรรม รวมถึงอุปกรณ์สำหรับผู้มีกายพิการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๙๒ เพื่อเป็นการป้องกัน ควบคุม และเฝ้าระวังโรคที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้ถูกกักกัน ให้สถานกักกัน ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้เฝ้าระวังป้องกันโรคไม่ติดต่อ โรคติดต่อและโรคระบาดที่สำคัญ รวมทั้งภัยสุขภาพ ซึ่งอาจเกิดแก่ผู้ถูกกักกันในสถานกักกัน เช่น เบาหวาน ความดันโลหิตสูง โรคติดต่อในระบบทางเดินหายใจ วัณโรค ไข้หวัดใหญ่ โรคผิวหนัง การติดเชื้อเอชไอวีหรือป่วยเอดส์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

(๒) ให้เฝ้าระวังป้องกันโรคที่อาจจะเกิดแก่ผู้ถูกกักกันหญิง รวมถึงผู้ถูกกักกันหญิงที่ตั้งครรภ์ และหลังคลอด ผู้ถูกกักกันหญิงที่ให้นมบุตร หรือเด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกัน เช่น มะเร็งเต้านม มะเร็งปากมดลูก มะเร็งระบบสืบพันธุ์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคติดต่อทางเลือด เพื่อป้องกันการถ่ายทอดจากแม่สู่ลูก

(๓) ให้ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคในกรณีที่สงสัยว่าผู้ถูกกักกันป่วยเป็นโรคติดต่อ และให้แยกตัวผู้ถูกกักกันป่วยรายนั้นไปรับการรักษาพยาบาลตามความจำเป็นแห่งโรค

(๔) เมื่อเกิดสถานการณ์โรคระบาดในสถานกักกัน ให้ประสานกับหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ เพื่อเข้าควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโดยทันที และให้สถานกักกันถือปฏิบัติตามคำแนะนำ หรือมาตรการที่หน่วยงานดังกล่าวนั้นกำหนดเพื่อการควบคุมสถานการณ์โดยเคร่งครัด พร้อมรายงานให้ กรมราชทัณฑ์ทราบโดยด่วน

ข้อ ๙๓ ให้สถานกักกันจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้ถูกกักกันได้รับการสร้างเสริมปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การให้คำปรึกษาแนะนำ การให้ความรู้เพื่อสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรค รวมถึงการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

ข้อ ๙๔ ให้สถานกักกันจัดทำข้อมูลเวชระเบียนของผู้ถูกกักกันให้ถูกต้องครบถ้วน เพื่อประโยชน์ในการตรวจรักษาพยาบาล และเมื่อมีการย้ายผู้ถูกกักกัน ต้องส่งมอบข้อมูลเวชระเบียนดังกล่าว พร้อมกับทะเบียนประวัติผู้ถูกกักกัน ทั้งนี้ ข้อมูลเวชระเบียนให้เป็นความลับ

ข้อ ๙๕ กรณีผู้ถูกกักกันป่วยด้วยโรคฉับโรค โรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง โรคทางจิตเวช หากได้รับการพิจารณาปล่อยตัว ให้สถานกักกันทำสำเนาประวัติการเจ็บป่วย พร้อมเอกสารสำคัญ สำหรับการไปรับบริการรักษาต่อที่โรงพยาบาลมอบให้ผู้ถูกกักกันด้วย

หมวด ๔

การรักษาพยาบาล

ข้อ ๙๖ เมื่อผู้อำนวยการสถานกักกันได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ถูกกักกันคนใดป่วย มีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพจิต หรือเป็นโรคติดต่อ ให้ส่งตัวผู้ถูกกักกันคนนั้นไปรับการตรวจในสถานพยาบาล ของสถานกักกันโดยเร็ว ถ้าผู้ถูกกักกันคนนั้นต้องได้รับการบำบัดรักษาเฉพาะด้านหรือถ้าคงรักษาพยาบาล อยู่ในสถานกักกันจะไม่ทุเลาดีขึ้น ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้อำนวยการสถานกักกันอนุญาตให้ส่งตัวผู้ถูกกักกันคนนั้นไปรับการรักษามอบในสถานบำบัดรักษา สำหรับโรคชนิดนั้นโดยเฉพาะ โรงพยาบาล หรือสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิตของรัฐ นอกสถานกักกัน ตามที่แพทย์ พยาบาล หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมด้านการพยาบาลเสนอ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พยาบาลผู้ถูกกักกันคนนั้นไปและกลับในวันเดียวกัน

(๒) เมื่อผู้อำนวยการสถานกักกันอนุญาตให้ส่งตัวผู้ถูกกักกันไปรับการรักษานอกสถานกักกัน ตาม (๑) หากแพทย์ผู้ทำการตรวจรักษามีความเห็นว่าสมควรรับตัวผู้ถูกกักกันคนนั้นไว้รักษา ในสถานบำบัดรักษาสำหรับโรคชนิดนั้นโดยเฉพาะ โรงพยาบาล หรือสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิตของรัฐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งพาผู้ถูกกักกันคนนั้นไปตรวจรักษา ขอหลักฐานและความเห็นของแพทย์ ผู้ทำการตรวจรักษาประกอบการจัดทำรายงานเสนอผู้อำนวยการสถานกักกันพิจารณา ถ้าผู้อำนวยการ สถานกักกันเห็นด้วยกับความเห็นของแพทย์ผู้ทำการตรวจรักษา ให้มีคำสั่งอนุญาตให้รับตัวไว้รักษา

(๓) กรณีผู้อำนวยการสถานกักกันไม่เห็นด้วยกับความเห็นของแพทย์ผู้ทำการตรวจรักษาตาม (๒) หรือมีเหตุฉุกเฉินอื่นอันอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ถูกกักกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ นำตัวผู้ถูกกักกันคนนั้นกลับเข้ารับรักษาพยาบาลภายในสถานกักกัน และจัดการช่วยเหลือประการอื่นเท่าที่จำเป็น แล้วรายงานอธิบดีโดยเร็ว พร้อมกับสำเนาความเห็นของแพทย์และสำเนาหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) กรณีที่ผู้อำนวยการสถานกักกันมีข้อสงสัยเกี่ยวกับรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม (๒) อาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำรายงานเพิ่มเติม หรือสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่คนอื่นหรือตั้งคณะทำงานเพื่อตรวจสอบและทำรายงานก็ได้

ข้อ ๙๗ การส่งตัวผู้ถูกกักกันไปรักษาตัวนอกสถานกักกัน ให้ผู้อำนวยการสถานกักกันพิจารณาสถานบำบัดรักษาสำหรับโรคชนิดนั้นโดยเฉพาะ โรงพยาบาล หรือสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิตของรัฐ ตามสิทธิการรักษาของผู้ถูกกักกันและอยู่ในพื้นที่ที่สามารถส่งตัวผู้ถูกกักกันไปรักษาได้เป็นลำดับแรก เว้นแต่แพทย์ผู้ทำการตรวจรักษามีความเห็นให้ส่งตัวผู้ถูกกักกันไปรักษาในโรงพยาบาลเอกชนเพราะสถานที่รักษาของรัฐดังกล่าวขาดเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการรักษาผู้ถูกกักกัน

ในกรณีที่สถานที่รักษาของรัฐตามวรรคหนึ่งอยู่ห่างไกล และหากผู้ถูกกักกันไม่ได้รับการรักษาอย่างทันที่อาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตหรือทุพพลภาพ ให้ส่งตัวผู้ถูกกักกันคนนั้นไปรักษาในโรงพยาบาลเอกชน เมื่อผู้ถูกกักกันพ้นขีดอันตรายแล้ว ให้รับส่งตัวผู้ถูกกักกันไปรักษาในสถานที่รักษาของรัฐตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว

ข้อ ๙๘ เมื่อผู้อำนวยการสถานกักกันอนุญาตให้ส่งตัวผู้ถูกกักกันไปรักษาตัวนอกสถานกักกันให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างน้อยจำนวนสองคนควบคุมผู้ถูกกักกันป่วยหนึ่งคนให้อยู่ภายในเขตที่กำหนด เว้นแต่การออกนอกเขตนั้นเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนตามคำสั่งแพทย์ หรือกรณีมีเหตุฉุกเฉินอื่นอันอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ถูกกักกัน ในกรณีที่มีผู้ถูกกักกันป่วยมากกว่าหนึ่งคน ให้จัดพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมในอัตราส่วนตามความเหมาะสม โดยให้คำนึงถึงความเสี่ยงในการหลบหนีหรือความปลอดภัยของบุคคลภายนอกประกอบด้วย กรณีผู้ถูกกักกันหญิงป่วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หญิงเป็นผู้ควบคุม เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นไม่อาจจัดพนักงานเจ้าหน้าที่หญิงไปควบคุมได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชายเป็นผู้ควบคุมในระยะที่ห่างแต่สามารถมองเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกกักกันหญิงซึ่งป่วยได้ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของสถานที่รักษาผู้ถูกกักกันตามข้อ ๙๗ ทราบ ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการสถานกักกันจัดพนักงานเจ้าหน้าที่หญิงไปควบคุมแทนโดยเร็ว

(๒) ตรวจสอบสิทธิการรักษาของผู้ถูกกักกันให้เป็นไปตามที่ทางราชการจัดให้ และห้ามผู้ถูกกักกันเข้าอยู่ในห้องพักพิเศษแยกจากผู้ป่วยทั่วไป เว้นแต่ต้องพักรักษาตัวในห้องควบคุมพิเศษตามที่สถานที่รักษาผู้ถูกกักกันตามข้อ ๙๗ จัดให้

(๓) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมผู้ถูกกักกันตรวจสอบและควบคุมการรับประทานอาหารให้เป็นไปตามที่สถานที่รักษาผู้ถูกกักกันตามข้อ ๙๗ จัดให้ การรับประทานอาหารส่วนตัวนอกจากที่จัดให้ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมผู้ถูกกักกันและผ่านการตรวจของแพทย์หรือพยาบาลแล้ว และให้บันทึกรายละเอียดของอาหารและผู้ทำอาหารให้ครบถ้วน และสามารถตรวจสอบได้

(๔) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมผู้ถูกกักกันจัดบันทึกข้อมูลผู้เข้าเยี่ยมและเวลาเข้าเยี่ยมโดยละเอียด และดูแลให้ผู้เข้าเยี่ยมปฏิบัติตามลักษณะ ๔ การเยี่ยมและการติดต่อ

ในการควบคุมตัวผู้ถูกกักกันตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการสถานกักกันอาจใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดตามความเหมาะสมก็ได้

ข้อ ๙๙ ผู้ถูกกักกันซึ่งได้รับอนุญาตให้ออกไปรักษาตัวนอกสถานกักกันต้องปฏิบัติตัว ดังต่อไปนี้

(๑) อยู่ภายในเขตที่กำหนด เว้นแต่การออกนอกเขตเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนตามคำสั่งแพทย์หรือกรณีมีเหตุฉุกเฉินอื่นอันอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ถูกกักกัน

(๒) ใช้สิทธิของผู้ถูกกักกันตามที่ทางราชการจัดให้และห้ามเข้าอยู่ในห้องพักพิเศษแยกจากผู้ป่วยทั่วไป เว้นแต่ต้องพักรักษาตัวในห้องควบคุมพิเศษตามที่สถานที่รักษาผู้ถูกกักกันตามข้อ ๙๗ จัดให้

(๓) รับประทานอาหารตามที่สถานที่รักษาผู้ถูกกักกันตามข้อ ๙๗ จัดให้ การรับประทานอาหารส่วนตัวนอกจากที่จัดให้ ต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมผู้ถูกกักกันและผ่านการตรวจของแพทย์หรือพยาบาลแล้ว

ข้อ ๑๐๐ ในกรณีที่ผู้ถูกกักกันเจ็บป่วยร้ายแรงหรือประสบอุบัติเหตุขณะอยู่นอกสถานกักกัน และหากผู้ถูกกักกันไม่ได้รับการรักษาอย่างทัน่วงทีอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตหรือทุพพลภาพได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมผู้ถูกกักกันรายงานผู้อำนวยการสถานกักกันเพื่อพิจารณา โดยให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ถูกกักกัน อาการป่วยเจ็บ และโรงพยาบาลที่จะทำการตรวจรักษา เมื่อผู้อำนวยการสถานกักกันอนุญาต ให้จัดพนักงานเจ้าหน้าที่ดูแลและควบคุมผู้ถูกกักกันในโรงพยาบาล หากเป็นกรณีที่ผู้ถูกกักกันไปศาล ให้รายงานศาลเพื่อทราบด้วย

ในกรณีเร่งด่วนอันอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ถูกกักกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมผู้ถูกกักกันนำตัวผู้ถูกกักกันคนนั้นส่งโรงพยาบาลเพื่อทำการตรวจรักษาก่อน และรายงานผู้อำนวยการสถานกักกันโดยทันที

ข้อ ๑๐๑ กรณีผู้ถูกกักกันต้องพักรักษาตัวที่สถานที่รักษาผู้ถูกกักกันตามข้อ ๙๗ เป็นเวลานาน ให้ผู้อำนวยการสถานกักกันดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) พักรักษาตัวเกินกว่าสามสิบวัน ให้มีหนังสือขอความเห็นชอบจากอธิบดี พร้อมกับความเห็นของแพทย์ผู้ทำการรักษาและหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) พักรักษาตัวเกินกว่าหกสิบวัน ให้มีหนังสือขอความเห็นชอบจากอธิบดี พร้อมกับความเห็นของแพทย์ผู้ทำการรักษาและหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง และรายงานให้ปลัดกระทรวงทราบ

(๓) พักรักษาตัวเกินกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน ให้มีหนังสือขอความเห็นชอบจากอธิบดี พร้อมกับความเห็นของแพทย์ผู้ทำการรักษาและหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง และรายงานให้รัฐมนตรีทราบ

ในกรณีที่ผู้อำนวยการสถานกักกันเห็นเป็นการสมควรเพื่อความปลอดภัยของผู้ถูกกักกัน มาตรการควบคุม หรือเหตุผลในการรักษา ให้รายงานอธิบดีเพื่อขอย้ายผู้ถูกกักกันเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสังกัดกรมราชทัณฑ์หรือสถานพยาบาลอื่นที่เหมาะสม

ข้อ ๑๐๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้ผู้ถูกกักกันที่เจ็บป่วยหรือมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพจิต หรือเป็นผู้ถูกกักกันหญิงที่มีครรภ์ ได้รับการรักษาพยาบาลตามสมควร

ข้อ ๑๐๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกักกันฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดหรือขัดคำสั่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมผู้ถูกกักกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตักเตือนให้ปฏิบัติตามเงื่อนไข หรือคำสั่งนั้นก่อน หากผู้ถูกกักกันยังคงฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ให้รายงานผู้อำนวยการสถานกักกัน และรายงานให้แพทย์ผู้ทำการตรวจรักษาพิจารณาสั่งการตามที่เหมาะสม

ข้อ ๑๐๔ ในกรณีที่ผู้ถูกกักกันตาย ป่วยหนัก บาดเจ็บสาหัส วิกลจริต หรือจิตไม่ปกติ ให้ผู้อำนวยการสถานกักกันแจ้งเรื่องดังกล่าวให้ญาติ หรือบุคคลที่ผู้ถูกกักกันระบุไว้ทราบโดยไม่ชักช้า

หมวด ๕

การจัดเลี้ยงอาหารผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๑๐๕ ห้ามมิให้ผู้ถูกกักกันประกอบอาหารเป็นการส่วนตัว หรือนำอาหารไปรับประทานนอกเขต ที่สถานกักกันกำหนดโดยมิได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานกักกัน

ข้อ ๑๐๖ ผู้ถูกกักกันจะต้องรับประทานอาหารซึ่งทางสถานกักกันจัดให้ จะรับประทานอาหาร ส่วนตัวได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) เจ็บป่วยและต้องรับประทานอาหารตามคำแนะนำของแพทย์
- (๒) ในเทศกาลปีใหม่หรือเทศกาลทางศาสนา และได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสถานกักกันแล้ว
- (๓) ผู้ถูกกักกันชาวต่างประเทศที่ได้รับการร้องขอจากสถานทูตเป็นครั้งคราว
- (๔) กรณีอื่นตามที่ผู้อำนวยการสถานกักกันอนุญาต

ข้อ ๑๐๗ ให้สถานกักกันจัดให้ผู้ถูกกักกันได้รับประทานอาหารอย่างน้อย ๒ มื้อ คือ เช้า และเย็น อาหารมื้อหนึ่ง ๆ ให้ประกอบด้วยข้าวหรือสิ่งอื่นแทนข้าว และกับข้าวหรือสิ่งอื่นแทนกับข้าว ในการจัดเลี้ยงอาหาร ให้สถานกักกันจัดเลี้ยงอาหารอย่างเดียวกันสำหรับผู้ถูกกักกันทุกคน แห่งสถานกักกันนั้น เว้นแต่

- (๑) อาหารที่จะจัดเลี้ยงขัดต่อลัทธิศาสนาของผู้ถูกกักกัน
- (๒) เมื่อมีคนป่วยเจ็บซึ่งแพทย์แนะนำให้จัดอาหารอย่างอื่นเลี้ยง
- (๓) กรณีอื่นตามที่ผู้อำนวยการสถานกักกันอนุญาต

ข้อ ๑๐๘ ให้สถานกักกันจัดให้มีน้ำดื่มน้ำใช้ที่สะอาด จำนวนเพียงพอ และจัดหาภาชนะน้ำดื่ม ที่ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งมีการเฝ้าระวังและปรับปรุงคุณภาพน้ำตามแนวทางที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

ข้อ ๑๐๙ ผู้ถูกกักกันที่ทำงานหนักหรือตรากตรำ ผู้อำนวยการสถานกักกันจะสั่งให้จัดอาหารเพิ่มให้ตามความเหมาะสมก็ได้

ข้อ ๑๑๐ เพื่อประโยชน์ด้านสุขอนามัย อาหารที่สถานกักกันจัดให้ต้องให้แพทย์ พยาบาล หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการอบรมด้านการพยาบาลหรือโภชนาการตรวจก่อน หากบุคคลดังกล่าว มาตรวจไม่ได้ให้เจ้าพนักงานกักกันเป็นผู้ตรวจ

อาหารซึ่งตรวจพบว่าเน่าเสียไม่เป็นสิ่งที่พึงจะรับประทานนั้น ห้ามจัดให้ผู้ถูกกักกันรับประทาน

ข้อ ๑๑๑ โดยปกติอาหารที่สถานกักกันจะให้ผู้ถูกกักกันรับประทานนั้นให้ปรุงขึ้นในสถานกักกัน ให้จัดพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ถูกกักกันดำเนินการปรุงอาหารเป็นการเฉพาะ

ผู้ปรุงอาหารต้องผ่านการตรวจโรคและความเห็นชอบของแพทย์ และต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพ อย่างสม่ำเสมอ

หมวด ๖

การสุขาภิบาล

ข้อ ๑๑๒ ให้สถานกักกันดูแลการสุขาภิบาลที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกักกันในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) เรือนนอนให้มีสภาพมั่นคงแข็งแรง สะอาด ห้องนอนมีการระบายอากาศที่ดี แสงสว่างเพียงพอ เครื่องนอนสะอาด จัดเป็นระเบียบจำนวนเพียงพอ มีน้ำดื่มสะอาดถูกสุขลักษณะให้ผู้ถูกกักกันบนเรือนนอน และส้วมบนเรือนนอนสะอาด ไม่มีกลิ่นรบกวน

(๒) สุทกรรม หรือบริเวณที่ใช้เตรียม ปรุง ประกอบอาหารต้องสะอาดเป็นระเบียบ โตะที่ใช้ สำหรับเตรียมปรุงหรือประกอบอาหารต้องสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตร ภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้เตรียม ปรุง ประกอบอาหาร ต้องสะอาด ได้รับการล้างและเก็บอย่างถูกสุขลักษณะ อาหารสด แห้ง เครื่องปรุง และอาหารปรุงเสร็จจัดเก็บถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร และผู้ถูกกักกัน ที่ปฏิบัติงานสุทกรรมต้องมีสุขอนามัยส่วนบุคคลที่ดี ได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีอย่างสม่ำเสมอ

(๓) การจัดเลี้ยงอาหารผู้ถูกกักกัน ต้องมีสถานที่จัดเลี้ยงเป็นสัดส่วน สะอาด อุปกรณ์จัดเลี้ยง เพียงพอและบริเวณจัดเลี้ยงมีน้ำดื่มสะอาดสำหรับผู้ถูกกักกัน หากมีการล้างภาชนะต้องมีที่ล้าง บ่อดักไขมัน และชั้นคว่ำภาชนะที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

(๔) ฝ้าระวังและป้องกันโรคทางสุขาภิบาลอาหาร โดยติดตามเรื่องความสะอาด ความปลอดภัยและการปนเปื้อนของอาหารจัดเลี้ยงผู้ถูกกักกันตามแนวทางที่กรมราชทัณฑ์กำหนด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการติดต่อของโรคที่มีอาหารและน้ำเป็นสื่อ รวมทั้งประสานหน่วยงานภายนอก ที่เกี่ยวข้องกับงานสุขาภิบาลอาหารในพื้นที่เพื่อประเมินและรับรองคุณภาพในเรื่องดังกล่าวด้วย

(๕) จัดสภาพแวดล้อมภายในสถานกักกันให้มีการสุขาภิบาลที่ดี ไม่ให้มีแหล่งอาหาร หรือแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงนำโรคในสถานกักกัน ตลอดจนมีการควบคุมสัตว์หรือแมลงนำโรคต่าง ๆ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโรคและเกิดความเดือดร้อนรำคาญ

(๖) การกำจัดขยะต้องถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล มีที่รองรับขยะ (ถังขยะ) เพียงพอ มีการแยกประเภทขยะ และมีการกำจัดขยะที่ถูกต้อง โดยนำไปกำจัดอย่างสม่ำเสมอไม่ให้เป็นแหล่งอาหาร หรือแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงนำโรค

(๗) มูลฝอยติดเชื้อในสถานกักกัน เช่น มูลฝอยจากสถานพยาบาล ห้องแยกโรค ห้องพักผู้ป่วย หรือมูลฝอยที่เกิดขึ้นหรือใช้ในกระบวนการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์ การรักษาพยาบาล การให้ภูมิคุ้มกันโรค การทดลองเกี่ยวกับโรค และการตรวจชันสูตรศพหรือซากสัตว์ ต้องได้รับการจัดเก็บ ขนย้าย และส่งกำจัดอย่างถูกต้องด้วยการประสานกับสถานบริการสาธารณสุขในพื้นที่ หรือหน่วยงาน ส่วนท้องถิ่นหรือเอกชนผู้ได้รับอนุญาตรับไปดำเนินการกำจัด

(๘) การกำจัดปฏิกูล ต้องมีส้วมที่สะอาด จำนวนเพียงพอ มีการระบายอากาศที่ดี ระบบเก็บกักอุจจาระไม่ชำรุด ไม่มีการปล่อยหรือตักอุจจาระหรือปล่อยน้ำจากบ่อเกรอะสู่ภายนอกโดยตรง ต้องมีการกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีที่เหมาะสม เช่น ใช้รถสูบลูกโป่งไปกำจัดหรือมีกระบวนการบำบัด ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นก่อนปล่อยออกสู่ภายนอก

(๙) มีวิธีการบำบัดและกำจัดน้ำเสียที่ถูกต้องเหมาะสม โดยน้ำจากครัวหรือสุทกรรมให้ผ่านตะแกรง เพื่อตักเศษอาหารออกแล้วต้องผ่านบ่อดักไขมัน น้ำจากส้วมให้ผ่านบ่อเกรอะแล้วเข้าสู่ระบบบำบัด นอกจากนี้ ท่อหรือรางระบายน้ำต้องอยู่ในสภาพดี ไม่อุดตัน รวมทั้งมีการบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสีย อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ใช้งานได้

ลักษณะ ๗

ทรัพย์สินของผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๑๑๓ สิ่งของต่อไปนี้ ถ้ามีจำนวนไม่มากเกินสมควร จะอนุญาตให้ผู้ถูกกักกันนำเข้ามา หรือเก็บรักษาไว้ในสถานกักกันได้

(๑) เสื้อผ้า

(๒) ของใช้ที่เกี่ยวกับการรักษาอนามัย เช่น แปรงสีฟัน ยาสีฟัน หวี สบู่ ผ้าเช็ดตัว เป็นต้น

(๓) อาหารที่ปรุงเสร็จ

การนำเข้ามาและเก็บรักษาไว้ในสถานกักกันซึ่งสิ่งของที่อนุญาตดังระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงเรื่องความปลอดภัย วิธีการเก็บรักษา สุขลักษณะ และความสงบเรียบร้อยเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๑๔ บรรดาสิ่งของอย่างอื่นที่มีใช้เป็นสิ่งของต้องห้าม และมีใช้สิ่งของที่ได้รับอนุญาต หากผู้ถูกกักกันมีติดตัวมา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้ผู้ถูกกักกันมอบหมายไว้กับญาติหรือบุคคลอื่น ที่อยู่นอกสถานกักกัน หากไม่อาจกระทำดังกล่าวได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บรักษาไว้ในที่ซึ่งทางการกำหนดไว้ หรือถ้าเป็นเงินตราให้รับฝากไว้ตามระเบียบ ข้อบังคับที่ทางราชการกำหนด

ข้อ ๑๑๕ สิ่งของที่มีขนาด น้ำหนัก หรือสภาพอันจะเก็บรักษาไว้ในสถานกักกันไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้ผู้ถูกกักกันมอบหมายไว้กับญาติ หรือบุคคลอื่นที่อยู่นอกสถานกักกัน

หากผู้ถูกกักกันไม่สามารถจัดการฝากไว้แก่บุคคลภายนอกได้ หรือจัดการไม่สำเร็จเกินเวลาที่กำหนด ให้ถึงสองคราวแล้ว อาจจำหน่ายแล้วมอบเงินให้แก่ผู้ถูกกักกันภายหลังหักค่าใช้จ่ายในการจำหน่าย แต่ถ้าของนั้นมีสภาพเป็นของสดเสีียง่าย ของอันตราย หรือโสโครก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำลายเสีย และแจ้งให้ผู้ถูกกักกันทราบด้วย

ข้อ ๑๑๖ ทรัพย์สินที่เป็นสิ่งของอนุญาตให้เก็บรักษาไว้ในสถานกักกัน ได้แก่

(๑) สิ่งของเกี่ยวกับการรักษาอนามัย เช่น แปรงสีฟัน ยาสีฟัน หวี สบู่ ผ้าเช็ดตัว

(๒) อาหารที่ปรุงแล้วเสร็จโดยสถานกักกันหรือร้านของสถานกักกัน และเครื่องบริโภคที่จัดซื้อ มาเพื่อจำหน่ายในร้านค้าของสถานกักกัน ซึ่งยอมให้ผู้ถูกกักกันรับประทานได้

(๓) ทรัพย์สินอื่น ๆ ตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

ปริมาณหรือจำนวนทรัพย์สินใน (๑) (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

สิ่งของอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บไว้ในที่ที่สถานกักกันจัดให้

ข้อ ๑๑๗ ทรัพย์สินหรือสิ่งของที่ผู้ถูกกักกันนำติดตัวมา ดังต่อไปนี้

(๑) สิ่งของที่อนุญาตให้เก็บรักษาไว้ในสถานกักกัน แต่มีปริมาณหรือจำนวนเกินกว่า ที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

(๒) สิ่งของที่ไม่เมื่อนำเข้าไปแล้วเป็นความผิดเกี่ยวกับสถานกักกัน

(๓) สิ่งของอื่นนอกจาก (๑) และ (๒)

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งญาติมารับคืนแต่หากญาติไม่ประสงค์จะรับคืนภายในเวลาที่สถานกักกันกำหนด ให้สถานกักกันจัดจำหน่ายตามวิธีการที่เหมาะสมและราคาที่เป็นธรรมที่ผู้ถูกกักกัน พึงได้รับ สำหรับเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวภายหลังหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ให้สถานกักกันรับฝากไว้แก่ผู้ถูกกักกัน

ในกรณีผู้ถูกกักกันไม่มีญาติหรือไม่สามารถติดต่อญาติได้ ให้ดำเนินการตามวิธีการในวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

กรณีผู้ถูกกักกันต่างชาติไม่มีญาติหรือไม่สามารถติดต่อญาติได้ ให้สถานกักกันติดต่อ สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุล แต่หากติดต่อแล้วไม่มีผู้มารับภายในเวลาที่สถานกักกันกำหนด ให้ดำเนินการตามวิธีการในวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑๘ ในกรณีที่ผู้ถูกกักกันมีเงินติดตัวมาและไม่สามารถมอบไว้กับญาติได้ ให้สถานกักกัน รับฝากไว้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมราชทัณฑ์กำหนด

ข้อ ๑๑๙ ทรัพย์สินหรือสิ่งของที่มีสภาพเป็นของสดเสีียง่าย ของอันตรายหรือโสโครก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานแล้วทำลายเสีย

ข้อ ๑๒๐ สิ่งของซึ่งเข้าใจว่าจะได้มาจากการกระทำผิดกฎหมาย หรือมีไว้เป็นการผิดกฎหมาย ให้รับรายงานผู้อำนวยการสถานกักกันสั่งการ

ข้อ ๑๒๑ ทรัพย์สินของผู้ถูกกักกันที่ตกค้างอยู่ในสถานกักกัน ในกรณีต่อไปนี้ ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

- (๑) ผู้ถูกกักกันหลบหนีพ้นกำหนดสามเดือนนับแต่วันที่หลบหนี
- (๒) ผู้ถูกกักกันถูกปล่อยตัวไปแล้วและไม่มารับทรัพย์สินของตนไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับการปล่อยตัว

ลักษณะ ๘

ชนิดอาวุธประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๒๒ อาวุธที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะพึงถือพืงใช้ในการปฏิบัติหน้าที่มี ๔ ชนิด คือ

- (๑) อาวุธปืน
- (๒) ตะบองไม้กลม ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒.๕ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๓ เซนติเมตร มีความยาวไม่เกิน ๗๐ เซนติเมตร มีลักษณะผิวเรียบและมีขนาดเท่ากันตลอดจากด้ามจับถึงปลาย
- (๓) ตะบองโลหะชนิดยึดหดได้ มีความยาวยึดสุดไม่เกิน ๗๐ เซนติเมตร
- (๔) ตะบองพลาสติกหรือไฟเบอร์หรือทำจากวัสดุสังเคราะห์อื่นที่คล้ายกัน มีความยาวไม่เกิน ๗๐ เซนติเมตร มีลักษณะกลมและมีผิวเรียบ จะมีกึ่งสำหรับจับหรือไม้ก็ได้

ลักษณะ ๙

วินัยผู้ถูกกักกัน

ข้อ ๑๒๓ ผู้ถูกกักกันผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับสถานกักกัน ระเบียบกรมราชทัณฑ์ หรือระเบียบของทางราชการ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ข้อ ๑๒๔ ผู้ถูกกักกันกระทำความผิดวินัยให้ลงโทษสถานหนึ่งหรือหลายสถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียนหรือติดต่อไม่เกิน ๑ เดือน เว้นแต่เป็นกรณีการติดต่อกับนายความตามที่กฎหมายกำหนด หรือเป็นการติดต่อของผู้ถูกกักกันหญิงกับบุตรผู้เยาว์
- (๓) แยกกักกันไว้ในสถานที่อันจำกัดภายในเขตของสถานกักกันได้ไม่เกินครั้งละ ๑๕ วัน

ข้อ ๑๒๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พบเห็นหรือทราบว่ามีผู้ถูกกักกันกระทำความผิดวินัย ให้ทำบันทึก รายงานพฤติการณ์แห่งการกระทำที่กล่าวหา หรือเป็นที่สงสัยว่ากระทำความผิด ชื่อตัว และชื่อสกุลของผู้กระทำความผิด วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเท่าที่มีหรือรวบรวมได้ เสนอผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปทราบ และเสนอผู้อำนวยการสถานกักกันพิจารณา

ข้อ ๑๒๖ เมื่อผู้อำนวยการสถานกักกันได้รับบันทึกรายงานพฤติการณ์ตามข้อ ๑๒๕ แล้ว ให้แต่งตั้งเจ้าพนักงานกักกันจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน เพื่อสอบสวนการกระทำผิดวินัย เว้นแต่การกระทำผิดนั้นมิกระบวนกรในการพิจารณาลงโทษเป็นการเฉพาะ

ข้อ ๑๒๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๑๒๖ แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกักกัน ซึ่งถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งสอบถามว่าจะให้การรับสารภาพหรือปฏิเสธ และให้จัดทำบันทึกคำให้การ ดังกล่าวไว้ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกักกันชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และนำพยานหลักฐานมาแสดง เพื่อประกอบคำให้การต่อสู้ได้อย่างเต็มที่ โดยให้สอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสนอ ความเห็นต่อผู้อำนวยการสถานกักกันถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดวินัย รวมทั้งโทษที่จะลงแก่ผู้ถูกกักกัน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานกักกันดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลา ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงประโยชน์ของทางราชการ และผู้ถูกกักกันเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๒๘ ผู้อำนวยการสถานกักกันมีอำนาจลงโทษทางวินัยผู้ถูกกักกันซึ่งกระทำผิดวินัย ตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๑๒๓ โดยคำสั่งลงโทษทางวินัยให้มีผลนับแต่วันที่ผู้ถูกกักกันได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๑๒๙ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าผู้ถูกกักกันซึ่งจะได้รับโทษหรืออยู่ระหว่างการลงโทษทางวินัยตามข้อ ๑๒๔ เจ็บป่วยหรือมีเหตุจำเป็นอื่นใดที่สมควรเพิกถอน เปลี่ยนแปลง งด หรือชะลอการบังคับโทษ ให้รายงานไปยังผู้อำนวยการสถานกักกัน

เมื่อผู้อำนวยการสถานกักกันได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง อาจเรียกพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ถูกกักกัน มาชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาเพิกถอน เปลี่ยนแปลง งด หรือชะลอการบังคับโทษก็ได้ และเมื่อผู้อำนวยการสถานกักกันได้พิจารณาและมีคำสั่งประการใดแล้ว ให้เจ้าพนักงานกักกันปฏิบัติ ตามคำสั่งและบันทึกเหตุแห่งการเพิกถอน เปลี่ยนแปลง งด หรือชะลอการบังคับโทษ

คำสั่งของผู้อำนวยการสถานกักกันตามวรรคสองให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๓๐ ให้ผู้อำนวยการสถานกักกันภาคทัณฑ์ผู้ถูกกักกันซึ่งกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง และได้สำนึกถึงความผิดที่ได้กระทำไปแล้ว

การภาคทัณฑ์ตามวรรคหนึ่งเมื่อออกคำสั่งเป็นหนังสือแล้ว ให้เรียกตัวผู้ถูกกักกันมาว่ากล่าวสั่งสอน ให้ประพฤติด้อยในวินัย

ข้อ ๑๓๑ ให้ผู้อำนวยการสถานกักกันตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียนหรือติดต่อกับบุคคลภายนอกแก่ผู้ถูกกักกันซึ่งกระทำผิด ดังต่อไปนี้

(๑) ประพฤติผิดระเบียบหรือข้อบังคับอันมีไว้สำหรับการเยี่ยมเยียนหรือติดต่อกับบุคคลภายนอก

(๒) นำสิ่งของซึ่งมิใช่ของตนเข้าหรือออกจากสถานกักกัน โดยไม่ได้รับอนุญาต

(๓) ทำให้เกิดเหตุขัดขวางในกิจการงานของสถานกักกันและกิจกรรมของผู้ถูกกักกันอื่น

(๔) ละทิ้งหรือเพิกเฉยต่อภาระงานอันเป็นหน้าที่

ข้อ ๑๓๒ ให้ผู้อำนวยการสถานกักกันแยกกักกันผู้ถูกกักกันไว้ในสถานที่อันจำกัดภายในเขตสถานกักกันได้ไม่เกินครั้งละ ๑๕ วัน แก่ผู้ถูกกักกันซึ่งได้กระทำผิด ดังต่อไปนี้

- (๑) เล่นการพนัน
- (๒) ทะเลาะวิวาท
- (๓) เสพยาเสพติด ดื่มสุราหรือของมึนเมาทุกชนิด
- (๔) กระทำผิดเกี่ยวกับสิ่งของต้องห้ามทั้งในฐานะตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุนหรือผู้ได้รับประโยชน์

จากสิ่งของดังกล่าว

- (๕) พยายามหลบหนีหรือหลบหนีไปแล้วแต่ได้ตัวกลับคืนมา
- (๖) พยายามทำร้ายหรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น
- (๗) กระด้างกระเดื่องหรือขัดคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๘) ทำให้ทรัพย์สินของทางราชการหรือของผู้อื่นเสียหาย
- (๙) ยุ่งเกี่ยวกับเครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์หรือเครื่องมือสื่อสารอื่น รวมทั้งอุปกรณ์

สำหรับสิ่งของดังกล่าว

ผู้ถูกกักกันซึ่งถูกลงโทษทางวินัยตามวรรคหนึ่ง ห้ามพบปะติดต่อกับบุคคลภายนอกภายในระยะเวลาที่ต้องแยกกักกันนั้นด้วย เว้นแต่เป็นกรณีการติดต่อกับทนายความตามที่กฎหมายกำหนดหรือเป็นการติดต่อของผู้ถูกกักกันหญิงกับบุตรผู้เยาว์

ข้อ ๑๓๓ ถ้ามีการกระทำผิดอย่างอื่นนอกจากที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้ผู้อำนวยการสถานกักกันพิจารณาลงโทษทางวินัยตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๓๔ เมื่อผู้ถูกกักกันได้รับคำสั่งลงโทษทางวินัยแล้ว ไม่พอใจคำสั่งนั้น ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งโดยยื่นหนังสือต่อผู้ออกคำสั่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ถูกกักกันได้รับแจ้งคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งลงโทษของผู้อำนวยการสถานกักกัน

ข้อ ๑๓๕ การออกคำสั่งลงโทษทางวินัย การเพิกถอน การอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์ และการแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ให้นำความในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓๖ กรณีที่มีการเพิกถอนคำสั่งลงโทษผู้ถูกกักกันซึ่งกระทำผิดวินัย ให้ผู้อำนวยการสถานกักกัน ดำเนินการเยียวยาผู้ถูกกักกันซึ่งถูกลงโทษ ดังต่อไปนี้

(๑) โทษตัดการอนุญาตให้ได้รับการเยี่ยมเยียน ให้จัดวันเยี่ยมเยียนทดแทนนอกจากวันเยี่ยมเยียนปกติเท่ากับจำนวนวันที่ถูกตัด

(๒) โทษแยกกักกัน ให้จัดให้ได้รับการเยี่ยมเยียนเพิ่มขึ้นนอกจากวันเยี่ยมเยียนปกติเป็นจำนวนสองเท่าของวันที่ถูกแยกกักกัน หรือเพิ่มระยะเวลาการเยี่ยมเยียนเป็นสองเท่าของระยะเวลาตามปกติ

เมื่อเพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัยแล้ว ให้บันทึกการเพิกถอนคำสั่งในทะเบียนประวัติ ผู้ถูกกักกันคนนั้น และให้ได้รับสิทธิประโยชน์ที่เป็นผลจากการถูกลงโทษนั้นคืนด้วย

ข้อ ๑๓๗ ในกรณีที่ผู้ถูกกักกันได้กระทำความผิดอาญาขึ้นภายในสถานกักกันและความผิดนั้น เป็นความผิดลหุโทษ ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ของสถานกักกัน หรือความผิดฐานพยายามหลบหนีที่กักกัน ให้ผู้อำนวยการสถานกักกันมีอำนาจวินิจฉัยลงโทษฐานผิดวินัยตามระเบียบนี้ และจะนำเรื่องขึ้นเสนอ ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนหรือฟ้องร้องตามกฎหมายด้วยก็ได้

ความผิดตามวรรคหนึ่งที่ผู้อำนวยการสถานกักกันจะใช้อำนาจวินิจฉัยลงโทษทางวินัย ได้แก่ความผิด ดังต่อไปนี้

(๑) ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ดังนี้

(ก) มาตรา ๓๖๗ ฐานไม่ยอมบอกชื่อหรือที่อยู่หรือแกล้งบอกชื่อหรือที่อยู่อันเป็นเท็จ เมื่อเจ้าพนักงานถาม

(ข) มาตรา ๓๖๘ ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานตามอำนาจที่กฎหมายให้ไว้ โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร

(ค) มาตรา ๓๖๙ ฐานกระทำให้ประกาศหรือเอกสารที่เจ้าพนักงานปิดไว้ฉีกหรือไร้ประโยชน์

(ง) มาตรา ๓๗๐ ฐานส่งเสียงหรือทำให้เกิดเสียงอื้ออึงโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(จ) มาตรา ๓๗๙ ฐานแสดงอาวุธในการวิวาทต่อสู้

(ฉ) มาตรา ๓๘๓ ฐานไม่ช่วยระงับเพลิงไหม้เมื่อเจ้าพนักงานเรียกให้ช่วย

(ช) มาตรา ๓๘๔ ฐานแกล้งบอกเล่าความเท็จให้เลื่องลือจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นตกใจ

(ซ) มาตรา ๓๘๘ ฐานเปลือยหรือเปิดเผยร่างกายหรือกระทำการลามกอันควรขายหน้า ต่อหน้าธารกำนัล

(ณ) มาตรา ๓๙๐ ฐานประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ

(ญ) มาตรา ๓๙๑ ฐานใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย แก่กายหรือจิตใจ

(ฎ) มาตรา ๓๙๒ ฐานทำให้ผู้อื่นกลัวหรือตกใจโดยการขู่เข็ญ

(ฏ) มาตรา ๓๙๓ ฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าหรือด้วยการโฆษณา

(ฐ) มาตรา ๓๙๗ ฐานรังแกข่มเหงคุกคามหรือทำให้ผู้อื่นอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ

(๒) กระทำความผิดตามกฎหมายกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ ยกเว้นข้อ ๗ (๑) (๖) และ (๗) ความในข้อนี้ไม่ตัดสิทธิของเอกชนที่จะเป็นโจทก์ยื่นฟ้องคดีอาญาหรือคดีแพ่งตามกฎหมาย

ข้อ ๑๓๘ กรณีความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ของสถานกักกัน ให้ผู้อำนวยการสถานกักกัน มีอำนาจวินิจฉัยลงโทษฐานผิดวินัยโดยไม่จำเป็นต้องดำเนินคดีอาญา เฉพาะในกรณีที่ผู้ถูกกักกันกระทำผิด ได้خذใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนตามความเสียหายแล้วเท่านั้น เว้นแต่กรณีการทำให้เสียหาย ทำลาย

ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ ด้วยวิธีการเผา ทูบ ทำลาย ให้สถานกักกันดำเนินคดีอาญา แก่ผู้ถูกกักกันนั้นด้วย

หากความเสียหายของทรัพย์สินของสถานกักกัน ไม่ว่าจะเกิดจากการกระทำโดยความตั้งใจ หรือความประมาทของผู้ถูกกักกัน นอกจากจะดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกักกันตามที่กำหนดในระเบียบนี้แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเรียกร้องให้ผู้ถูกกักกันนั้นชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายนั้นด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖

อายุตม์ สินธพพันธุ์

อธิบดีกรมราชทัณฑ์

คำร้องขออนุญาตให้เด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกันอยู่ในสถานกักกัน

เขียนที่
วันที่ เดือน พ.ศ.



เรื่อง ขอให้เด็กในความดูแลของผู้ถูกกักกันอยู่ในสถานกักกัน

เรียน

ด้วยข้าพเจ้า เลขประจำตัวประชาชน

เลขหมาย/๒๕..... วัน..... เดือน..... ปีเกิด..... ปัจจุบันอายุ..... ปี

ซึ่งถูกกักกันอยู่ที่

หมายเลขคดีดำที่/๒๕..... หมายเลขคดีแดงที่...../๒๕.....

ในข้อหา/ฐานความผิด

เนื่องจากมี เลขประจำตัวประชาชน

อายุ ปี เดือน มีภูมิลำเนาอยู่ที่ แขวง/ตำบล

เขต/อำเภอ จังหวัด รหัสไปรษณีย์

เบอร์โทร ซึ่งเป็น ของข้าพเจ้าและอยู่ในความดูแลของข้าพเจ้า

การถูกกักกันของข้าพเจ้าทำให้ ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูและข้าพเจ้าไม่สามารถหาผู้อื่นใด

มาอุปการะเลี้ยงดูแทนได้ เพราะ.....

จึงขอความอนุเคราะห์ให้ อยู่ในสถานกักกันแห่งนี้ ในการนี้ข้าพเจ้า

ขอมอบอำนาจการปกครอง โดยขอด้วยกฎหมายของข้าพเจ้าให้อยู่ในอำนาจ

การปกครองของผู้อำนวยการสถานกักกันและยินยอมอยู่ในกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของสถานกักกัน พร้อมทั้ง

ยินดีที่จะปฏิบัติตามระเบียบที่กรมราชทัณฑ์วางไว้สำหรับการนี้ทุกประการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

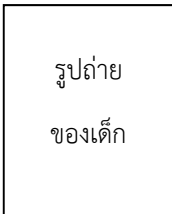
- ลายมือชื่อ -

(.....)

แบบหนังสือส่งรับมอบตัวเด็ก

สถานกักกัน _____

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____



รูปถ่าย

ของเด็ก

วันที่ถ่าย _____

หนังสือฉบับนี้เป็นข้อตกลง ในการส่งรับมอบตัว _____ อายุ _____ ปี _____ เดือน
ตามรูปถ่าย (ซึ่งต่อไปในหนังสือนี้เรียกว่า “เด็ก”) ไปอุปการะเลี้ยงดู ระหว่าง _____
ซึ่งเป็น _____ ของเด็ก ถูกกักกันตัวอยู่ที่ _____ ฝ่ายหนึ่ง
(ซึ่งต่อไปในหนังสือนี้เรียกว่า “ผู้ส่งมอบ”) กับ _____ ฝ่ายหนึ่ง
(ซึ่งต่อไปในหนังสือนี้เรียกว่า “ผู้รับมอบ”) โดยผู้ส่งมอบและผู้รับมอบ (ซึ่งต่อไปในหนังสือนี้เรียกว่า “ทั้งสองฝ่าย”)
ได้ตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ส่งมอบยอมตกลงมอบเด็กซึ่งอยู่ในความดูแลปกครองของผู้ส่งมอบโดยชอบด้วยกฎหมาย
ให้แก่ผู้รับมอบไปอุปการะเลี้ยงดู

ข้อ ๒ ผู้รับมอบยอมตกลงว่าจะนำเด็กไปอุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษาสมควรแก่ฐานะานุรูป
แห่งตน ณ บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____
อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ และจะไม่มอบเด็กให้แก่บุคคลที่สาม
รับไปอุปการะเลี้ยงดูอีกต่อหนึ่ง

ข้อ ๓ ในระหว่างที่เด็กอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้รับมอบ ผู้รับมอบยอมตกลงให้ผู้อำนาจการ
สถานกักกันหรือเจ้าพนักงานกักกัน _____ เข้าติดต่อสอบถามเด็กหรือผู้รับมอบ
ถึงการที่ได้อุปการะเลี้ยงดูไปแล้ว รวมตลอดจนเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอุปการะเลี้ยงดูเด็ก

ข้อ ๔ ค่าอุปการะเลี้ยงดูนั้นทั้งสองฝ่ายตกลงกันว่า _____

ข้อ ๕ ผู้รับมอบตกลงว่าจะนำเด็กมาเยี่ยมผู้ส่งมอบ จำนวน _____ ครั้ง / _____

หนังสือส่งรับมอบตัวเด็กไปอุปการะเลี้ยงดูภายนอกสถานกักกันฉบับนี้ ทำเป็น ๓ ฉบับ มีข้อความ
ตรงกันทุกฉบับ ผู้ส่งมอบยึดถือไว้ ๑ ฉบับ ผู้รับมอบยึดถือไว้ ๑ ฉบับ เก็บไว้ ณ สถานกักกัน _____
๑ ฉบับ

(ลงนาม) _____ ผู้ส่งมอบ

(ลงนาม) _____ ผู้รับมอบ

(ลงนาม) _____ พยาน

(ลงนาม) _____ พยาน

(ลงนาม) _____ พยาน

รูปพรรณสัณฐานของเด็ก

เพศ () หญิง () ชาย อายุ ปี เดือน

ลักษณะที่พบ () ปกติ () พิการ () เจ็บป่วย

ผิว () ดำแดง () ขาวเหลือง () ขาว () อื่นๆ

ผม () ดำ () น้ำตาล () อื่นๆ

ตา () ดำ () น้ำตาล () อื่นๆ

ความสมบูรณ์แห่งร่างกาย

สุขภาพ () แข็งแรง () อ่อนแอ () อื่นๆ

ตำหนิ/แผลเป็น

บุคลิก () นิ่งเงียบ () ร่าเริง () อื่นๆ

คำร้องขอพบผู้ถูกกักกันของทนายความ

ที่สถานกักกัน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....เป็นผู้ประกอบวิชาชีพทนายความ ได้รับใบอนุญาตให้เป็นทนายความ

เลขที่...../.....ออกให้เมื่อ.....หมดอายุ.....

สถานที่ประกอบอาชีพ สำนักงาน.....เลขที่.....หมู่ที่.....

ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....โทร.....ขอยื่นคำร้องต่อสถานกักกันแห่งนี้

โดยมีความประสงค์ขอพบผู้ถูกกักกัน เพื่อปรึกษาคดี ดังมีรายนามดังนี้

๑.คดี.....

๒.คดี.....

๓.คดี.....

๔.คดี.....

การยื่นคำร้องครั้งนี้ข้าพเจ้าขอยืนยันว่า ข้าพเจ้า

ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นทนายความของผู้ถูกกักกันแล้ว ยังไม่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นทนายความของผู้ถูกกักกัน

ข้าพเจ้า ขอนำนาย/นาง/นางสาว.....ซึ่งเป็นล่ามเข้าพบผู้ถูกกักกันด้วย
เนื่องจากผู้ถูกกักกันนั้น

เป็นชาวต่างประเทศ.....ไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยได้

เป็นชาวไทยใช้ภาษาท้องถิ่น.....ไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยได้

ไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้

ในการขอพบผู้ถูกกักกันครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้รับคำแนะนำหรือติดต่อจากบุคคล ดังนี้

๑.ซึ่งเกี่ยวข้องกับ.....

๒.ซึ่งเกี่ยวข้องกับ.....

๓.ซึ่งเกี่ยวข้องกับ.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการและข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับที่กรมราชทัณฑ์กำหนดไว้โดยเคร่งครัด หากข้อความดังกล่าวเป็นเท็จไม่ว่าด้วยประการใดๆ ข้าพเจ้าขอรับผิดชอบทุกประการ

ลงชื่อ.....นายความ

(.....)

หมายเหตุ ให้แนบใบอนุญาตให้เป็นนายความพร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้องของนายความด้วย

<p>๑</p> <p style="text-align: center;">คำรับรองของผู้ถูกกักกัน</p> <p>ข้าพเจ้า.....</p> <p>หมายเลขประจำตัว...../.....</p> <p>คดี สัญชาติ</p> <p>มีความสามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทย <input type="checkbox"/> ได้ <input type="checkbox"/> ไม่ได้</p> <p>ได้ทราบข้อความตามคำร้องดังกล่าวข้างต้นแล้ว</p> <p>มีความประสงค์</p> <p><input type="checkbox"/> ต้องการพบทนายความ</p> <p><input type="checkbox"/> ไม่ต้องการพบทนายความ เพราะ.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....ผู้ถูกกักกัน</p> <p>(.....)</p> <p>...../...../.....</p>	<p>๒</p> <p style="text-align: center;">ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>เรียน</p> <p>ได้ตรวจสอบคำร้อง และเอกสารหลักฐานการเป็น</p> <p>ทนายความแล้ว เห็นว่า</p> <p><input type="checkbox"/> ถูกต้อง ควรอนุญาต</p> <p><input type="checkbox"/> ไม่ถูกต้อง ไม่ควรอนุญาต เพราะ.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ..... พนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>(.....)</p> <p>ตำแหน่ง.....</p> <p>...../...../.....</p>
<p>๓</p> <p style="text-align: center;">ความเห็นของผู้บังคับบัญชา</p> <p>คำสั่ง <input type="checkbox"/> อนุญาต</p> <p><input type="checkbox"/> ไม่อนุญาต เพราะ.....</p> <p>.....</p> <p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p>ตำแหน่ง.....</p>	<p>๔</p> <p style="text-align: center;">รับทราบคำสั่ง</p> <p>ข้าพเจ้า.....</p> <p>ได้รับทราบคำสั่งโดยตลอดแล้ว</p> <p>ลงชื่อ.....ทนายความ</p> <p>(.....)</p> <p>...../...../.....</p>